

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07024398 9

A
GRAMMAR
OF THE
MODERN GREEK LANGUAGE
WITH
AN APPENDIX
CONTAINING
ORIGINAL SPECIMENS OF PROSE AND VERSE.

BY
ALEXANDER NEGRIS.

BOSTON:
MILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.
1828.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

ΤΗΣ ἈΠΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'.

Ἔπὶ

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΕΓΡΗ.

Τὰ μὲν διδασκὰ μανθάνω, τὰ δ' εὐριτὰ
Ζητῶ· τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θιῶν ἱτησάμην.

Σοφ. Ἀνάλ.

Οὐ πάνι γι ράδιόν ἴστιν εὐρεῖν ἔργον, ἰφ' ὃ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχῃ.
Χαλιπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτιῶν, χαλιπὸν δὲ καὶ
ἁμαρτησῆς τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχῖν.

Ξεν. Ἀπομν. ΒΙ. Β'. Κιφ. Η'. § Ε'.

ἘΝ ΒΟΣΤΩΝΗ.

Παρὰ Ἰλλιάδην, Γραίην, Λισσύλην, καὶ Οὐλίαν.
ΛΟΚΗ.

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, *to wit* :

DISTRICT CLERK'S OFFICE

BE IT REMEMBERED, that on the fourth day of October, A. D. 1853, and in the fifty-third year of the Independence of the United States, Hilliard, Gray, Little, and Wilkins, of the said district, deposited in this office the title of a book, the right whereof they claim as proprietors, in the words following, *to wit* :—“ Συνοπτικὴ τῆς ἑλληνικῆς Διαλέκτου Γραμματικὴ. Ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Νίγγου.” In conformity to the act of the Congress of the United States, “ An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies during the times therein mentioned ;” and also to an act, entitled, “ An act, supplementary to an act, entitled, ‘ An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned, and extending the benefits thereof to the arts of designing, etching and engraving, and other prints.’”

JOHN W. DAVIS,
Clerk of the District of Massachusetts.

Ἐκ τῆς τυπογραφίας
Ἰωάννου Μιτκάλλου, καὶ συντροφίας,
τυπογράφων τοῦ ἐν Καταβρυγίᾳ Παιδευτηρίου.

ΠΡΟΟΙΨΙΟΝ.

Ὁλόκληρος παρῆλθεν ἐνιαυτὸς, ἀπ' οὗτον αἰ
ἀπὸ Μεσημβρίαν εἰς Ἀρκτον, ἀπὸ Ἀνατολὴν
εἰς Δύσιν, πλανήσασαί με περιστάσεις, τέλος
καὶ εἰς τὸν Νέον τοῦτον Κόσμον, ὅστις πρὸ πολ-
λῶν ἤδη ἐτῶν τὸ τῆς περιεργίας καὶ τῆς ἐπιθυ-
μίας μου ἦν ἀντικείμενον, μὲ μετήγαγον.

Ἀποτυχὼν τοῦ πρωτίστου τῆς θαλασσοπο-
ρείας μου σκοποῦ, ἣ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀπορῶν
τῶν μέσων διὰ νὰ τὸν βάλῃ εἰς πρᾶξιν, ἔτι δὲ
καὶ φρονιμωτέραν τὴν τουλάχιστον εἰς τὰς φι-
λελλήνους ταύτας Ἐπικρατείας πρόσκαιρον διη-
μέρευσίν μου κρίνων, ἕως ἂν τὰ ἀποδησόμενα

PREFACE.

AN entire year has now elapsed since circumstances, directing my travels from the South to the North, and from the East to the West, conducted me at last to this New World, which for many years had been to me an object of curiosity and desire.

Having failed in the chief purpose of my voyage (or rather wanting the means of executing it), and judging it best to prolong my stay, at least for a time, in these states so friendly to Greece, I have

μέ ὑπαγορεύσωσι τὸ ποιητέον, ἐπιθυμῶ
εἰς τὸ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου διάστυ-
ῆμαι εἰς τι ὠφέλιμος, ἐπεχειρήσθην νὰ
τὴν γλῶσσάν μου εἰς τοὺς ἐγκρατεῖς αὐ-
τὴν γένωσιν ἐθέλοντας.

Ἡ τῶν πρὸς σπουδὴν ἀναγκαίων βι-
σπανιότης, καὶ παντελὴς, διὰ νὰ εἶπω
ἔλλειψις εὐμεθόδου Γραμματικῆς (ἡ ὁποί-
σιμεύουσα ὡς εἰσαγωγή τις πρὸς τοὺς Παι-
καὶ Λογογράφους, ὅθεν ἡ γλῶσσα μ-
νεται, κατὰ τοῦτό της τὸ ἐπάγγελμα
πει νὰ ᾔηται συντομωτάτη, περιέχουσα τοῦ
τοῦ λόγον μερῶν σχηματισμούς), ἔτι δ
αἱ ἀπὸ πολλοὺς τῶν εἰς τὰς Ὅμοσπό-
Ὶ Επαρχίας πεπαιδευμένων φίλων μου
κινήσεις, μέ πείθουσι νὰ προσφέρω σή-
εἰς τὴν φιλόμουσον καὶ εὐδαίμονα τῶν Ὑ

undertaken, with the wish of being useful while I remain
teach my native tongue to those who may desire to beco-
quainted with it.

The scarcity of books necessary for this study, especially t-
want of a good Grammar (which, serving merely as an intro-
to the poets and prose writers from whom the language is
learned, may properly be very brief and confined to the d-
forms of the parts of speech), and moreover the encourage-
several learned friends in the United States, have induced
to offer to the ingenuous and favoured youth of America, the

κανὼν νεολαίαν, τὸ παρὸν συγγραμμάτιον, τὸ ὁποῖον θεωρούμενον ὡς τὸ τῆς γλώσσης κλειδίον, ὄχι μόνον θέλει εὐκολύνει τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοφανῶς δείξει, εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ κάμωσι τὴν σύγκρισιν, τὴν μεταξὺ παλαιᾶς καὶ νέας διαλέκτου διαφοράν.

Ὁ ἀναγνώστης ὅστις γνωρίζει ὅτι ἡ καθομιλουμένη εἶναι μέρος ἐνὸς ὅλου, τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, θέλει ἐννοήσῃ τὴν δυσκολίαν, ἣ διὰ νὰ εἰπῶ καλλίτερα, τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ κάμῃ τις Γραμματικὴν τελείαν αὐτῆς, τοσούτῳ μᾶλλον ὅτι μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει καμμία γνωστή. Τὸ μέρος ὅμως αὐτὸ ἐστὶ, καὶ πολὺ περισσότερον ἔσεται ἀπαραίτητον, τόσον πρὸς τὸ ἐμπόριον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Περιηγητάς, οἵτινες ἀναμφιβόλως θέλουσιν ἐν

treatise, which may be regarded not only as a key, facilitating the acquisition of the modern Greek, but as an illustration of the difference between the ancient and modern dialects, for those who desire to institute a comparison.

The reader who is aware that the spoken language forms a part of the same great whole with the ancient, will understand the difficulty, or to speak more properly, the impossibility of making a perfect Grammar of it, especially as in Greece none whatever is yet known. This portion of the Greek tongue has already become very important (and will soon be much more so), as well in commerce, as for travellers; who, undoubtedly, more than at any former

ὅσον οὐπω πανταχόθεν συρρέψει εἰς τὴν
 φωτισμένων ἔθνων κοινὴν μητέρα, ὅχι
 περιεργία κινούμενοι τοῦ νὰ γνωρίσωσ
 ἕξοχον τοῦτον τόπον, ὅστις εἰς διαφόρους
 ρῶν περιστάσεις, ἡρώων ἀνεδείχθη φντῶ
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος μερικῶς, τὸ ὅποῖον
 ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ τὸ ὅποῖον ὅχι μόνον
 αὐτὴν μὲ τοὺς προπάτοράς του γλῶσσαν ὁ
 ἀλλὰ καὶ ἀξίως πρὸς τὰς ἡρωϊκὰς ἐκείνων
 ξεῖς ἀμιλλᾶται. Ἡ σπουδὴ πρὸς τούτοις
 κοινῆς διαλέκτου εἶναι μεγίστης ὠφελείας
 εἰς κάθε λογῆς σπουδαστὰς καὶ πεπαιδευμέν
 κάμνουσά τους νὰ ἀποκτήσωσι συνήθειάν τ
 ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, νὰ οἰκειωθῶσιν ἐνδοτ
 μὲ τὸ πνεῦμα καθὼς καὶ μὲ τὸ σχῆμα
 παλαιᾶς τοῦ αὐτοῦ τόπου φιλολογίας.

time will flock to Greece, the common mother of civilized na
 drawn by a liberal curiosity to become acquainted not only wit
 land which at different times has been so conspicuous as the ni
 of great men, but also with the nation, that at the present day,
 it dwells on the same soil and converses in the same speech
 ancestors, worthily emulates also their noble deeds. The st
 the living part of the Greek language, moreover, is of great uti
 philologists and classical scholars, by introducing them to a fa
 acquaintance, or rather, as it were, a domestic intimacy wit
 spirit as well as the form of the same tongue as it was anc
 spoken and written in the same country.

*Παρηγορία μου μεγίστη εἶναι εἰς τὰς πολλὰς μου δυστυχίας, μεμονωμένος, ἐστερημένος πατριδος, συγγενῶν, καὶ φίλων, τὸ νὰ ἐξεύρω τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης μου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, καλλιερ-
γουμένην εἰς ἓνα νέον ἡμισφαίριον· καὶ ὅλη μου κατὰ τὸ παρὸν ἡ φιλοδοξία περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐμπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι πρῶτος εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ φιλοκάλους ἐνέπνευσα Ἀμερικανούς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σπουδάζωσι τὴν καθομιλουμένην.*

Βασάνη, γ' Ὀκτωβρίου, 1828.

Amidst my various misfortunes, and in my separation from my country, kindred, and friends, it is no small consolation to me to find the Greek language in general, the mother of the liberal arts and sciences, so much cultivated in a new hemisphere; and my present ambition will be fully satisfied, if I can claim the credit of being the first to inspire men of learning and taste in America, with the desire of becoming acquainted with the living dialect of Greece.

Boston, 3 October, 1828.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ	- - - - -	Σελ. γ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.		
Περὶ Προφουῆς	- - - - -	ιγ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.		
Περὶ Τόνου	- - - - -	ιθ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.		
Περὶ διαφόρων Σημείων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ γράφειν	- - - - -	π'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.		
Περὶ Μερῶν τοῦ Λόγου	- - - - -	πδ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.		
Περὶ Κλίσεων	- - - - -	πγ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἙΚΤΟΝ.		
Περὶ Πρώτης Κλίσεως	- - - - -	πδ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.		
Περὶ Δευτέρας Κλίσεως	- - - - -	πε'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσιως - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Αὐξητικῶν καὶ Ὑποκριτικῶν - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Διευκτικῆς - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Ἀναφορικῆς - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἑρωτηματικῆς - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Ἀδείστου - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ῥήματος - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Συζυγίας - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἰΚΟΣΤΟΝ.

Περὶ Σχηματισμοῦ Χρόνων - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἰΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αὐξήσιως - - - - -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τύπος τῶν Βαρυτίων	-	-	-	-	-	-	ι'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἰω, ῶ, Περισπασμένων	-	-	-	-	-	-	ιβ'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἀω, ᾠ, Περισπασμένων	-	-	-	-	-	-	ιγ'
Τὸ διακεντικὸν καὶ οὐδέτερον ῥήμα, Εἶ μ α ι	-	-	-	-	-	-	ξα'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀνωμάτων Ῥημάτων	-	-	-	-	-	-	ξγ'
-----------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Ἀσυνώπων Ῥημάτων	-	-	-	-	-	-	ξδ'
-----------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Προθέσεων	-	-	-	-	-	-	ξε'
----------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐπιρρήματος	-	-	-	-	-	-	οβ'
------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Συνδίσμου	-	-	-	-	-	-	οδ'
----------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὁικουπτις πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλῆμμα, πρὸ τοῦ μιταξῶ

Ῥωσσίας καὶ Τυρκίδος πολέμου - - - - - οε'

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ.

Παιὰν	-	-	-	-	-	-	πγ'
Τὰ Ῥόδα πρὸς τὴν Ἀδελφὴν ταν	-	-	-	-	-	-	πδ'
Πρὸς Μνήμην εἰς Ἀγνωστον	-	-	-	-	-	-	πε'
Εἰς Ὀνειροπολοῦντα	-	-	-	-	-	-	πς'
Εἰς τὴν Κυρίαν Δαῖνα	-	-	-	-	-	-	πδ'
Κολύμβιον Ἄσμα	-	-	-	-	-	-	πς'
Ὡδὴ, Παρθοδὴ	-	-	-	-	-	-	πς'

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ,

Περὶ Προφορᾶς.

Α'. Γράμματα εἰσὶν εἰκοσιτέσσαρα, ἑπτὰ φωνήεντα, καὶ δεκαεπτὰ σύμφωνα· πρῶτον μὲν θέλομεν ὁμιλήσει περὶ τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων, ἔπειτα τῶν διφθόγγων, καὶ θέλομεν τελειώσει διὰ τῆς τῶν συμφώνων.

Β'. Τὸ α, ε, καθ' ἑαυτὰ προφέρονται πάντοτε, καθὼς εἶναι γραμμένα.

Τὸ η, ι, υ, εἶναι ἀπαράλλακτα, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, τὸ ὅποῖον εἰς μερικὰς διφθόγγους πέρνει τὴν φωνὴν τοῦ φ, ἢ β.

Τὸ ο, ω, ἔχουσι τὴν αὐτὴν φωνήν.

Γ. Δίφθογγοι εἰσὶν ὀκτὼ, α ι, α υ, ε ι, ε υ, η υ, οι, ου, υι.

Αι, προφέρεται καθὼς τὸ ε.

Αυ, *ευ*, *ηυ*, προφέρονται ποτὲ μὲν *εφ*, *ιφ*, ἢ *αβ*, *εβ*, *ιβ*· εἰς αὐτὰς τὰς θόγγους, ἡ φωνὴ τοῦ *υ*, κρέμαται ἀπακολουθοῦν γράμμα. Πρὸ ὅλων τῶν νηέντων, καὶ πρὸ τοῦ *β*, *γ*, *δ*, *ζ*, *λ*, *μ*, προφέρεται ὡς *β*· πρὸ δὲ τῶν ἐπιλοίπων φώνων *κ*, *π*, *τ*, *χ*, *φ*, *θ*, *ψ*, *ξ*, *ς*, προφέρεται

Ει, *οι*, ὡς τὸ φωνῆεν *ι*.

Ου, διὰ τῆς συστολῆς τῶν χειλέων.

Υι, εἶναι ἴσον μὲ *δύω ι*, καὶ προφέρεται σχεδὸν οὕτω.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε φωνηέντων *κ* φθόγγων εἶναι ἑξ φωναὶ εἰς *ι*· *η*, *ι*, *υ*, *ε* *υι*· *δύω* εἰς *ε*· *ε*, *αι*· καὶ *δύω* εἰς *ο*· *ο*

Δ΄. Τὰ φωνήεντα τὰ ὅποια σχηματίζουν διφθόγγους, διαιροῦνται πολλάκις, καὶ κιννται διὰ *δύω* στιγμῶν, ἄλλως διακαλουμένων, καθὼς *πυρκαϊά*· εἰς *ι* τὴν περίστασιν τὸ *υ* τῶν διφθόγγων *αι* *ηυ*, ἐπαναλαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ *ι*.

Ε΄. Μεταξὺ τῶν συμφώνων, πρέπει νὰ διατις ἐν πρώτοις τέσσαρα δασέα, ἑξ ὧν *τι*

γ, χ, προφέρονται διὰ τοῦ λάρυγγος, καὶ δ, θ, διὰ τῶν ὀδόντων.

ΣΤ'. Τὸ ν, πολλάκις τίθεται διὰ τὴν κακοφωνίαν, εἰς τὸ τέλος λέξεων, αἵτινες τελειώνουσαι εἰς φωνῆεν, προηγούμεναι ἄλλων αἰ ὅποια ἀρχίζουσιν ἀπὸ φωνῆεν, καὶ τότε καλεῖται ἐφελκυστικόν.

Τὸ σ, προηγούμενον τοῦ μ, προφέρεται ὡς ζ, καθὼς δισσμέσος · ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸ τοῦ ρ, ἢ δ.

Ζ'. Τὸ γ, πρὸ τοῦ γ, κ, χ, δίδει εἰς τὸ προηγούμενον φωνῆεν ὑπόρρινον φωνήν · καὶ τὰ δύο ἐπακόλουθα σύμφωνα γ, κ, προφέρονται τραχέως, καθὼς ἄγγελος, ἀγκάλαι, τὸ δὲ χ φυλάττει τὴν συνήθη τοῦ προφορὰν, καθὼς ἄγχω.

Τὸ κ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, ἥς προηγῆται ἄλλη, ἥτις λήγει εἰς ν, καὶ ἐνώνεται μὲ ἐκείνην, καθὼς ἐν οὐσιαστικὸν μετὰ τὸ ἄρθρον του, προφέρεται τραχέως · παραδείγματος χάριν, τὸν κόπον ὡς νὰ ἐγράφετο τογκόπον.

Η'. Τὸ τ, μετὰ τὸ ν, προφέρεται ὡς τὸ Γ
κὸν d· καὶ π, μετὰ τὸ μ, καὶ ν, λαμ-
τὴν φωνὴν τοῦ τῶν Γάλλων b· ἐκτὸς
ῥέσεών τινων, ὡς ἡ τῶν ἐγκλιτικῶν, αἱ ὅι
μανθάνονται εὐκόλως διὰ τῆς χρήσεως.

Θ'. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν συμφώνων, περι-
στοχάζομαι τὸ νὰ ὁμιλήσω, ἐπειδὴ ἡ προο-
των εἶναι εὐκόλος, καὶ μὲ μικράν τινα
θειαν ἐγχωρίον διδασκάλου, καὶ αὐτῶν
ὀλίγων γενικῶν περὶ τῆς προφορᾶς κανό
ἤμπορεῖ τις εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῖ
ἀποκτήσῃ μίαν καλὴν τῆς Ἑλληνικῆς δι-
κτου προφοράν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Τόνου.

Α'. Τόνος παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐστὶν ὕψ-
φωνῆς εἰς μίαν τῶν συλλαβῶν μιᾶς λέξε-
οὔτως, ὥστε αὐτὴ ἡ συλλαβὴ κυπουῖται
τὸ αὐτίον αἰσθητικότηρως καὶ ζωηρο-
ἀπὸ τὰς ἄλλας, νὰ φαίνεται ὅτι τὰς κυριε

ἴδιον λοιπὸν τόνου εἶναι, τὸ νὰ μελωδῇ, καὶ νὰ ρυθμίζῃ τὴν προφορὰν, καὶ τίθεται μόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης, παραληγούσης, καὶ προ-
παραληγούσης.

Β'. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς, ἡ ὀξεῖα (´), ἡ βαρεῖα (`), καὶ ἡ περισπωμένη (˘), καὶ χρησιμεύουσι διὰ τὴν ὀρθογραφίαν. Ἡ ὀξεῖα ἡμπορεῖ νὰ βληθῇ ἀδιαφόρως εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας συλλαβὰς, ἡ περισπωμένη εἰς τὰς δύο, καὶ ἡ βαρεῖα εἰς τὴν τελευταίαν μόνην. Μία λέξις φέρουσα τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὀνομάζεται ὀξύτονος, ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονος, καὶ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονος· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ προπερισπωμένων. Βαρύτονος δὲ λέξις λέγεται, ἡ τὴν βαρεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα, ἐφ' ἧς μόνης τίθεται.

Γ'. Ὅλαι αἱ λέξεις, ἐκτὸς μερικῶν μονοσυλλάβων, ἔχουσί τινα τόνον, ὅστις πολλάκις ἀλλάζει τόπον καὶ σχῆμα· παρ. χάρ. αἱ μαθη-
τριαί, τῶν μαθητριῶν.

Δ'. Συννίζησις λέγεται, ἡ κράσις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν κατὰ τὴν προφορὰν, συμβαίνουσα

ποτέ μὲν εἰς τὸ μέσον, καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ
τῆς λέξεως, ἥτις καὶ ἀλλάττει τὸν τόπον
τίθεται ὁ τόνος, καθὼς παιδία, παιδιι
ἐνδεικνύον αὐτὴν σημεῖον ὀνομάζεται ὕ
(~). Ἡ χρῆσις τῶν συνιζήσεων εἶναι :
πόλλη εἰς τὴν ὁμίλιαν· οἱ πεζοὶ συγγρα
τὰς ἀποφεύγουσιν, οἱ ποιηταὶ ὅμως τοῦ
τίον τὰς μεταχειρίζονται πολὺ, ἐπειδὴ δι
σι μεγίστην εὐκολίαν πρὸς τὰ μέτρα, σμι
νουςαι τὰς λέξεις κατὰ θέλησιν.

“Τῷ ὄντι εἶν’ ἀμίμητη τῶν Θεραπειῶν ἡ Θέσις,
“Κ’ ἀπ’ τῶν Μακάρων τὰ νησιᾶ κ’ ἄν ᾗσαι θὰ τ’ ἄρ
I. P.

Περὶ Ἑγκλιτικῶν.

Ε'. Ἑγκλιτικὰ ὀνομάζονται μόριά τινα, μ
σύλλαβα ἢ δισύλλαβα, τὰ ὅποια συγχέο
προφερόμενα μὲ τὴν προηγουμένην λέξει
νὰ σχηματίζωσιν ἓν, καὶ μετακομίζουσι
τόνον ἐπ’ αὐτῆς.

ΣΤ'. Ὄταν προηγῇται τοῦ ἐγκλιτικοῦ προ
ροξύτονος ἢ προπερισπωμένη λέξις, ὁ τ
μεταφέρεται ἐπὶ τῆς ληγούσης· π. χ.

ἄλογόν μου, πραγμά τι· ὅταν δὲ παροξύτονος, ἢ περισπωμένη, τότε ὁ τόνος χάνεται· π.χ. ὁ φίλος μου, τῆς ἀρπαγῆς του· ὅταν δὲ ὀξύτονος, ἢ βαρεῖα τρέπεται εἰς ὀξεῖαν, καὶ τὸ ἐγκλιτικὸν χάνει τὸν τόνον, ὥς ὁ ἐχθρός μου.

Ὅποιοιδήποτε τόνον καὶ ἂν ἔχη ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐγκλιτικὸν μόριον, ὅταν αὐτὸς μεταβαίνει εἰς τὴν προηγουμένην λέξιν, τρέπεται πάντοτε εἰς ὀξεῖαν.

Ζ. Τὰ οὐσιωδέστερα ἐγκλιτικὰ εἶναι αἱ πλάγια μονοσύλλαβοι πτώσεις τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, μοῦ, με, μάς, σοῦ, σε, σάς, τοῦ, τῆς, τὸν, τὴν, τὸ, τῶν, τοὺς, τὰς, ταῖς, τά· ἢ ἀντωνυμία τίς· καὶ τὰ ἐπιρῥήματα ποῦ, ποτὲ, πῶς.

Αὐταὶ αἱ τελευταῖαι λέξεις μ' ὅλον τοῦτο δὲν εἶναι πάντοτε ἐγκλιτικαὶ, καθὼς ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὸ ἐρωτηματικόν.

Αἱ πλάγιαι πτώσεις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας δὲν εἶναι ἐγκλιτικαὶ, ὅταν προηγῶνται τοῦ ῥήματος ὅθεν ἐξήρτνται, ὥς με φέρει, μάς γράφει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαφορῶν Σημείων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ γράφ

Περὶ Πνεύματος.

Α'. Πνεύματα εἶναι δύο, ἡ ψιλὴ ('),
 δασεῖα ('), ἄφευκτα διὰ τὴν ὀρθογραφὰ
 ἄχρηστα δὲ διὰ τὴν προφορὰν, καὶ
 λέξεις ἀρχίζουσα ἀπὸ φωνῆεν, πρέπει νὰ
 ἔν ἀπὸ αὐτά· μετὰξὺ δὲ τῶν συμφώνων
 τὸ ρ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, φέρει
 δασεῖαν, καὶ ὅταν εὐρίσκωνται δύο ρ
 συνέχειαν εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως, τὸ πρῶτον
 ἔχει ψιλὴν, καὶ τὸ δεύτερον δασεῖαν
 ἔρ ῥ ῶ σ ο.

Β'. Τὰ ψιλὰ σύμφωνα π, κ, τ, τρέπονται
 δασέα φ, χ, θ, ὁσάκις ἡ ἀκόλουθος λέξις
 νεται, τόσον κατὰ σύμπτωσιν, ὥς καθ'
 τοὺς, ἀπὸ τοῦ κατὰ ἑαυτοὺς, ὅσο
 κατὰ σύνθεσιν, ὥς ἀφορῶ ἀπὸ τοῦ
 ὀρῶ.

Περὶ τοῦ Ἰῶτα Ὑπογεγραμμένου.

Γ'. Τὸ Ἰῶτα Ὑπογεγραμμένον δεικνύει τὴν ἀφαίρεσιν ἑνὸς ι μετὰ τὸ φωνήεν ὑπὸ τὸ ὁποῖον τίθεται· τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ω ἐγκλίσεως χρόνων, ὑπογράφονται, ὥς δέ ρ ν η ς, δέ ρ ν η, δ α ρ θ ῆ ς, δ α ρ θ ῆ.

Περὶ Ἀποστρόφου.

Δ'. Ὁ Ἀπόστροφος κρατεῖ τόπον φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀφαιρεθείσης εἰς τὸ τέλος μιᾶς λέξεως, δηλαδὴ τὸ στόμ' ἀμέσως ἄνοιξε, ἀντὶ τοῦ τὸ στόμα· εἶν' ἄνθρωπος καλὸς, ἀντὶ τοῦ εἶναι· ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν, δηλαδὴ ἔς τὴν ἀγοράν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀγοράν.

Περὶ Στιγμῶν.

Ε'. Αἱ Στιγμαὶ δεικνύουν ποῦ καὶ πόσον ὁ ἀναγινώσκων πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ διαιροῦν τοὺς λόγους καὶ τὰς φράσεις εἰς τὰ διάφορα μέρη των· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι·

(,) μισοστιγμή. (·) κρεμαμένη. (.) τελεία στιγμή. (;) ἐρωτηματικόν. (!) θαυμαστικόν.

*Εἰς μὲν τὴν μισοστιγμὴν, ἡ φωνὴ ἰ
πολλὰ ὀλίγον· εἰς δὲ τὴν κρεμαμένην, ὅ-
τι περισσότερον· καὶ εἰς τὴν τελείαν στιγ-
καταβαίνουσα σταματεῖ, καὶ κάμνει τελ-
καὶ μακρὰν παύσιν.*

*Τὸ ἐρωτηματικὸν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς
ἐρωτήσεις· καὶ τὸ θαυμαστικὸν, ὅταν θ-
μεν νὰ ἐκφράσωμεν θαῦμα, λύπην, χα-
κτλ.*

*Εἶναι καὶ ἄλλα σημεῖα, ὥς παρένθ
(), ἄστρον *, κτλ. ἡ χρῆσις τῶν ὁποίων
ναι ὁμοία μὲ πολλὰς ἄλλας διαλέκτους.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Μερῶν τοῦ Λόγου.

*Α'. Μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ἑννέα· Οὐσιαστικ-
'Επίθετον, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Ῥῆ-
Μετοχή, Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσ-
ἐξ ὧν τὰ μὲν ἕξ πρῶτα κλιτὰ, τὰ δὲ ἰ
τελευταῖα ἄκλιτα.*

Περὶ Ἀριθμῶν.

Β'. Ἀριθμοὶ εἶναι δύο, Ἑνικός καὶ Πληθυντικός.

Περὶ Γενῶν.

Γ'. Γένη εἰσὶ τρία· Ἀρσενικόν, Θηλυκόν, Οὐδέτερον.

Περὶ Πτώσεων.

Δ'. Πτώσεις εἶναι τέσσαρες· Ὀνομαστική, Γενική, Αἰτιατική, καὶ Κλητική· ἡ Δοτική εἶναι σπανίως εἰς χρῆσιν, καὶ ἀναπληροῦται διὰ τῆς Αἰτιατικῆς συντασσομένης ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ τὴν πρόθεσιν εἰς· ἡ Ὀνομαστική, Αἰτιατική, καὶ Κλητική εἶναι πάντοτε ὅμοιαι εἰς τὸ Ὀυδέτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Κλίσεων.

Α'. Κλίσεις εἰσὶ τρεῖς, καὶ πρὶν νὰ δώσωμεν τοὺς τύπους αὐτῶν, θέλομεν κλίνει τὸ Ἀρ-

θρον, τὸ ὁποῖον συντροφεύει πάντοτε
ματα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον
γνωρίζη τις αὐτὸ προλαβόντως.

Περὶ "Αρθρον.

Β'. "Αρθρον ἐστὶ λέξις ἣτις προτίθεται τ
μάτων, διὰ νὰ διορίζη καὶ δεικνύη τῇ
σιν τῆς σημασίας των, καὶ ἔχει γένι
"Αρσενικὸν ὁ, Θηλυκὸν ἡ, Οὐδέτερο

"Αριθ.

	Ἑν.	Πληθ.
'Αρσ.	{ 'Ον. ὁ	οἱ
	{ Γεν. τοῦ	τῶν
	{ Αἰτ. τὸν	τούς
Θηλ.	{ 'Ον. ἡ	αἱ, ἐνίοτε ἡ
	{ Γεν. τῆς	τῶν
	{ Αἰτ. τήν	τάς, ἡ ταῖς
Οὐδ.	{ Ον. τὸ	τὰ
	{ Γεν. τοῦ	τῶν
	{ Αἰτ. τὸ	τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΚΤΟΝ.

Περὶ Πρώτης Κλίσεως.

Α'. Ἡ πρώτη κλίσις περιέχει 'Αρσενικά
τα εἰς ας καὶ ης, ἔχοντα τὴν Γενι

καὶ ο υ, ἢ η, δι' ἀφαιρέσεως τοῦ ς τῆς Ὀνομαστικῆς · καὶ Θηλυκὰ εἰς α καὶ η, τῶν ὁποίων ἡ Γενικὴ λήγει εἰς η ς.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς α ς.	Ὀν. ὁ Νικήτας	οἱ Νικήται, ἡ -ταις
	Γεν. τοῦ Νικήτα	τῶν Νικητῶν
	Αἰτ. τὸν Νικήτα, ἡ -ταν	τούς Νικήτας, ἡ -ταις
	Κλη. ὦ Νικήτα	ὦ Νικήται, ἡ -ταις
Ἀρσ. εἰς η ς.	Ὀν. ὁ ἐργάτης	οἱ ἐργάται, ἡ -ταις
	Γεν. τοῦ ἐργάτου, ἡ -τη	τῶν ἐργατῶν
	Αἰτ. τὸν ἐργάτην, ἡ -τη	τούς ἐργάτας, ἡ -ταις
	Κλη. ὦ ἐργάτα, ἡ -τη	ὦ ἐργάται, ἡ -ταις
Θηλ. εἰς α.	Ὀν. ἡ μοῦσα	αἱ μοῦσαι, ἡ -σαις
	Γεν. τῆς μούσης	τῶν μουσῶν
	Αἰτ. τὴν μοῦσαν, ἡ -σα	τάς μουσας, ἡ ταῖς -σαις
	Κλη. ὦ μοῦσα	ὦ μοῦσαι
Θηλ. εἰς η.	Ὀν. ἡ τιμὴ	αἱ τιμαί, ἡ -μαῖς
	Γεν. τῆς τιμῆς	τῶν τιμῶν
	Αἰτ. τὴν τιμὴν, ἡ -ῆ	τάς τιμὰς, ἡ ταῖς -μαῖς
	Κλη. ὦ τιμὴ	ὦ τιμαί

Β'. Τὰ Ὀνόματα λήγοντα εἰς ρ α, καὶ α, τὸ ὁποῖον νὰ σχηματίζῃ μίαν μόνην συλλαβὴν ἄνευ τινος συμφώνου, κάμνουσι τὴν Γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἰς α ς, ὥς δευτέρω α, δευτέρω ς · σοφία, σοφίας · τὰ δ' ἄλλα εἰς η ς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Δευτέρας Κλίσεως.

Α'. Ἡ δευτέρα κλίσις περιλαμβάνει
'Αρσενικά καὶ Θηλυκὰ Ὀνόματα εἰς
Οὐδέτερα εἰς ο ν, ἢ ο, τῶν ὁποίων ἡ
γίνεται ο υ · καὶ τὰ εἰς ι, τὰ ὅποια
τὴν Γενικὴν ιοῦ.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ο ς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \delta \text{ λόγος} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ λόγον} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu \text{ λόγον} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ λόγε} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \omicron\iota \text{ λόγοι} \\ \tau\omega\nu \text{ λόγων} \\ \tau\omicron\upsilon\varsigma \text{ λόγους} \\ \omega \text{ λόγοι} \end{array} \right.$
Θηλ. εἰς ο ς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \eta \text{ ὁδός} \\ \text{Γεν. } \tau\eta\varsigma \text{ ὁδοῦ} \\ \text{Αἰτ. } \tau\eta\nu \text{ ὁδόν} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ ὁδός} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha\iota \text{ ὁδοὶ} \\ \tau\omega\nu \text{ ὁδῶν} \\ \tau\alpha\varsigma \text{ ὁδούς} \\ \omega \text{ ὁδοὶ} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ο ν, ἢ ο.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \tau\omicron \text{ ξύλον, } \eta -\omicron \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ ξύλου} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron \text{ ξύλον, } \eta -\omicron \\ \text{Κλη. } \omega \text{ ξύλον, } \eta -\omicron \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\alpha \text{ ξύλα} \\ \tau\omega\nu \text{ ξύλων} \\ \tau\alpha \text{ ξύλα} \\ \omega \text{ ξύλα} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ι.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \tau\omicron \text{ σπῆτι} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ σπητιοῦ} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron \text{ σπῆτι} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ σπῆτι} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\alpha \text{ σπήτια} \\ \tau\omega\nu \text{ σπητιῶν} \\ \tau\alpha \text{ σπήτια} \\ \omega \text{ σπήτια} \end{array} \right.$

Β'. Εἰς τὰ Προπαροξύτονα, ὁ τόνος καταβαίνει ἀπὸ τὴν προπααραλήγουσαν εἰς τὴν παραλήγουσαν, εἰς τὴν Γενικὴν τῶν δύο ἀριθμῶν, καὶ εἰς τὴν Αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ· ὥς ἄνθρωπος, ἀνθρώπου, ἀνθρώπων, ἀνθρώπους.

Γ'. Τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Οὐδέτερον τῶν Ἐπιθέτων εἰς ος, η, ον, καὶ ος, α, ον, ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν, τὸ δὲ Θηλυκὸν εἰς τὴν πρώτην.

Ὁμοίως καὶ τὰ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ος, ον, οὕτω καλούμενα ἀπὸ τοῦ κοινὴν τὴν κατάληξιν εἰς ος ἔχειν εἷς τε τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκόν· ὥς ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος.

Δ'. Τὰ Οὐδέτερα εἰς ι σχηματίζονται δι' ἀποκοπῆς τῶν Ὑποκοριστικῶν εἰς ιον· πλὴν γλαφυρότερον καὶ ὀρθώτερον θεωρεῖται εἰς τὸ γράφειν τὸ νὰ μεταχειρίζηται τις ὀλοκλήραν τὴν λήγουσαν ιον· ὥς κλειδίον, χαρτίον, κτλ.

Ε'. Εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν καταριθμοῦνται καὶ τινὰ Ἐτερόκλιτα· ὥς ὁ λόγος, τὰ

λόγια· ὁ μυαλὸς, τὰ μυαλι
 πλούτος, τὰ πλούτη· ὁ χρόνος·
 χρόνια, ἡ Γενικὴ τῶν χρόνων,
 ἐνιότε χρόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσεως.

Α'. Ἡ τρίτη κλίσις περιέχει, πρῶτον, ἑ
 ματα περιττοσύλλαβα εἰς ων, ἡ Γεν
 οντος, ἀφ' ἧς γίνεται τὸ Θηλυκὸν,
 ἀφαιρέσεως τοῦ ος καὶ προσθέσεως
 ισσα, ὡς Ἀρχοντος, Ἀρχόντισ
 γέροντος, γερόντισσα· Θηλυκὰ εἰ
 ἰσοσύλλαβα, καὶ εἰς s περιττοσύλλαβα·
 δέτερα εἰς α, ιμον, s, ρ, περιττοσύλλα
 καὶ εἰς ος, ἡ Γεν. ους, ἰσοσύλλαβα.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ων.	Ὀν. ὁ Ἀρχων	οἱ Ἀρχοντες
	Γεν. τοῦ Ἀρχοντος	τῶν Ἀρχόντων
	Αἰτ. τὸν Ἀρχοντα	τοὺς Ἀρχοντας
	Κλη. ὦ Ἀρχων, ἡ -τα, ἡ -τε	ὦ Ἀρχοντες

Θηλ. εἰς α ἴσοσ.	{	Ον.	ῆ	σταφίδα	αἶ	σταφίδες
		Γεν.	τῆς	σταφίδας	τῶν	σταφίδων
		Λιτ.	τὴν	σταφίδα	ταῖς	σταφίδαις, ἢ τὰς-δας
		Κλη.	ὃ	σταφίδα	ὧ	σταφίδες
Θηλ. εἰς ς περ.	{	Ον.	ῆ	γνώσις	αἶ	γνώσεις
		Γεν.	τῆς	γνώσεως	τῶν	γνώσεων
		Λιτ.	τὴν	γνώσιν, ἢ -σι	ταῖς	γνώσεις
		Κλη.	ὃ	γνώσις, ἢ -σι	ὧ	γνώσεις
Οὐδ. εἰς α περ.	{	Ον.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
		Γεν.	τοῦ	σώματος	τῶν	σωμάτων
		Λιτ.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
		Κλη.	ὃ	σῶμα	ὧ	σώματα
Οὐδ. εἰς ι μ ο ν περ.	{	Ον.	τὸ	δωσίμον	τὰ	δωσίματα
		Γεν.	τοῦ	δωσίματος	τῶν	δωσιμάτων
		Λιτ.	τὸ	δωσίμον	τὰ	δωσίματα
		Κλη.	ὃ	δωσίμον	ὧ	δωσίματα
Οὐδ. εἰς ς περ.	{	Ον.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἅλατα
		Γεν.	τρυ	ἁλατος	τῶν	ἁλάτων
		Λιτ.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἅλατα
		Κλη.	ὃ	ἄλας	ὧ	ἅλατα
Οὐδ. εἰς ρ περ.	{	Ον.	τὸ	ὔδωρ	τὰ	ὔδατα
		Γεν.	τοῦ	ὔδατος	τῶν	ὔδάτων
		Λιτ.	τὸ	ὔδωρ	τὰ	ὔδατα
		Κλη.	ὃ	ὔδωρ	ὧ	ὔδατα
Οὐδ. εἰς ο ς ἴσοσ.	{	Ον.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
		Γεν.	τοῦ	τέλους	τῶν	τελῶν
		Λιτ.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
		Κλη.	ὃ	τέλος	ὧ	τέλη

Β΄. Δεύτερον, αὐτὴ περιέχει Ὀνόματα Ἀρσενικά εἰς ᾱ ς περισπώμενα, τὰ ὅποια κάμνουσι τὴν Γενικὴν ᾱ, καὶ ἄλλα εἰς η ς ἔχοντα τὴν Γενικὴν η· τὰ ἑνικά κλίνονται κατὰ τὴν

πρώτην κλίσιν, τὰ δὲ πληθυντικὰ εἶναι
ριπτοσύλλαβα.

Ἀριθ.

	Ἐν.		Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ᾧς.	Ὀν.	ὁ ψωμᾶς	οἱ ψωμάδες
	Γεν.	τοῦ ψωμᾶ	τῶν ψωμάδων
	Αἰτ.	τὸν ψωμᾶ, ἡ -μᾶν	τοὺς ψωμάδες
	Κλη.	ὦ ψωμᾶ	ὦ ψωμάδες
Ἀρσ. εἰς ἡς.	Ὀν.	ὁ Στεφανῆς	οἱ Στεφανίδες
	Γεν.	τοῦ Στεφανῆ	τῶν Στεφανίδων
	Αἰτ.	τὸν Στεφανῆν, ἡ -νή	τοὺς Στεφανίδες
	Κλη.	ὦ Στεφανῆ	ὦ Στεφανίδες

Γ'. Τὰ εἰς ἐς Ὀξύτονα, ἡ Γενικὴ ἐ, κάμι
σι τὰ πληθυντικὰ ἐδεσ, καὶ κλίνονται ὁ
ως · ὡς ὁ καφε̑ς, τοῦ καφε̑, οἱ κα
δε̑ς, (τὸ Ἑλληνικωτέρως μαυροζοῦμι καλούμενο

Δ'. Τὰ εἰς ᾧς ἐκφράζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ π
στον ποιότητά τινα, καὶ κάμνουσι τὸ Θη
κὸν εἰς οῦ · ὡς ὁ φαγᾶς, ἡ φαγοῦ.

Ἀριθ.

	Ἐν.		Πληθ.
Θηλ. εἰς οὔ.	Ὀν.	ἡ φαγοῦ	αἱ φαγοῦδες
	Γεν.]	τῆς φαγοῦς	τῶν φαγοῦδων
	Αἰτ.	την φαγοῦ	ταῖς φαγοῦδαις
	Κλη.	ὦ φαγοῦ	ὦ φαγοῦδες

Ε'. Τρίτον, περιέχει Ἀρσενικά εἰς εὐς, ἡ Γενική ἐως· Ὀξύτονα καὶ Παροξύτονα εἰς ης, ἡ Γεν. ους· καὶ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ης, τῶν ὁποίων τὸ Οὐδέτερον γίνεται εἰς ἐς, καὶ ἡ Γεν. ους.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς εὐς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \delta \text{ Ἀχιλλεύς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ Ἀχιλλέως} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu \text{ Ἀχιλλέα, ἡ -αν} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ Ἀχιλλεῦ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ Ἀχιλλεῖς} \\ \text{τῶν Ἀχιλλέων} \\ \text{τούς Ἀχιλλέας, ἡ -λεῖς} \\ \text{ὧ Ἀχιλλεῖς} \end{array} \right.$
Ἀρσ. εἰς ης.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \delta \text{ Σωκράτης} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ Σωκράτους} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu \text{ Σωκράτην} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ Σώκρατες, ἡ -κράτη} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ Σωκράταις} \\ \text{τῶν Σωκρατῶν} \\ \text{τούς Σωκράταις} \\ \text{ὧ Σωκράταις} \end{array} \right.$
Κοινὰ Ἐπίθ. εἰς ἡς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \delta, \eta \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon, \tau\eta\varsigma \text{ εὐλαβοῦς} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu, \tau\eta\nu \text{ εὐλαβῆ} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ εὐλαβῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ, αἱ εὐλαβεῖς} \\ \text{τῶν εὐλαβῶν} \\ \text{τούς, τὰς εὐλαβεῖς} \\ \text{ὧ εὐλαβεῖς} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ἐς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \tau\omicron \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ εὐλαβοῦς} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Κλη. } \omega \text{ εὐλαβῆς} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τὰ εὐλαβῆ} \\ \text{τῶν εὐλαβῶν} \\ \text{τὰ εὐλαβῆ} \\ \text{ὧ εὐλαβῆ} \end{array} \right.$

ΣΤ'. Καὶ, τέταρτον, Ἐπίθετα ὀξύτονα, εἰς τὰ τρία γένη, υς, εἰα, υ, ἡ Γεν. ἐος ἡ εἰοῦ, εἰας, εἰοῦ· τῶν ὁποίων τὸ Θηλυκὸν κλίνεται ἐπὶ τῶν εἰς α τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ὅς.	{ Ὀν. ὁ παχὺς Γεν. τοῦ παχέος, ἡ -χειοῦ Αἰτ. τὸν παχύν Κλη. ὦ παχὺ	οἱ παχεῖς τῶν παχέων, ἡ - τοὺς παχεῖς ὦ παχεῖς
Θηλ. εἰς εἰά.	{ Ὀν. ἡ παχειά Γεν. τῆς παχειᾶς Αἰτ. τὴν παχειάν, ἡ -ᾶ Κλη. ὦ παχειά	αἱ παχειαί, ἡ - τῶν παχέων, ἡ -λ τὰς παχειάς, ἡ ὦ παχειαί
Οὐδ. εἰς ὅς.	{ Ὀν. τὸ παχὺ Γεν. τοῦ παχειοῦ Αἰτ. τὸ παχὺ Κλη. ὦ παχὺ	τὰ παχειά τῶν παχειῶν τὰ παχειά ὦ παχειά

Ζ'. Ἡ λέξις νοῦς, καὶ τὰ σύνθετά του
 ναι Ἑτερόκλιτα, μιγνύοντα τὴν πρώτην
 δευτέραν κλίσιν, καὶ κλίνονται οὕτως.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Σύν. ἀπὸ νοῦς.	{ Ὀν. ὁ βαθύνοος Γεν. τοῦ βαθύνοος, ἡ -νου Αἰτ. τὸν βαθύνοον Κλη. ὦ βαθύνοον	οἱ βαθύνοες τῶν βαθυνόων τοὺς βαθύνοας ὦ βαθύνοες

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀϋξητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν.

Εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον ὑπάρχουσιν Ἀϋξητικά Ἀρσενικά εἰς α ρ ο ς, καὶ Θηλυκά εἰς α ρ α· ὥς, τὸ σκυλὶ, ὁ σκύλα ρ ο ς· τὸ αὐτὶ, ἡ αὐτά ρ α. Ἡ ἀπλὴ μεταλλαγὴ τῆς ληγούσης τοῦ Οὐδετέρου εἰς α, πολλάκις σχηματίζει Ἀϋξητικὸν Θηλυκόν· ὥς τὸ σπαθὶ, ἡ σπάθα.

Ὑποκοριστικά Ἀρσενικά γίνονται εἰς ἀ κ η ς, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν Κυρίων Ὀνομάτων· ὥς Δημήτριος, Δημητράκ η ς.

Ἡ λήγουσα εἰ ἔχει καὶ Προσηγορικά Οὐδέτερα· ὥς, τραπέζι, τραπεζάκι· ποδάρι, ποδαράκι.

Τὰ Θηλυκά γίνονται εἰς ίτ ζ α καὶ οὔ λ α· ὥς Ἑλένη, Ἑλενίτ ζ α, ἢ Ἑλενοὔ λ α.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ Ἐπίθετα εἰς οὔτ ζ ι κ ο ς, -η, -ον· ὥς καλὸς, καλούτ ζ ι κ ο ς, -η, -ον, ἢ -ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

Α' Τὸ Ἐπίθετον εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὃ ἐνούμενον μὲ τὸ Ὀνομα, φανερώνει τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ · ὥς ἐν ἄρ ε τ ο ς θ ρ ω π ο ς.

Ἐκ τῶν προειρημένων εἶδομεν τρία Ἐπιθέτων · πρῶτον, τὰ εἰς ο ς, α, ο ν, καὶ τὰ εἰς ο ς, η, ο ν, ἢ ο · δεύτερον, τὰ ὕ ς, εἰ ἄ, ὕ · καὶ τρίτον, τὰ εἰς ἦ ς, ἐ ς. ταῦτα σχηματίζουνσι τὸ Συγκριτικὸν καὶ περθετικὸν των ἀπὸ τὴν Ὀνομαστικὴν Οὐδετέρων, ο, ὕ, ἐ ς, διὰ τῆς προσθέσεως τε ρ ο ς, τε ρ η ἢ τέ ρ α, τε ρ ο ν, διὰ Συγκριτικὸν, καὶ τα τ ο ς, τ ἄ τ η, τα τ ο ν τὸ Ὑπερθετικόν · ὥς, σο φ ὀ, σο φ ὄ τ ε σο φ ὶ τ α τ ο ς · βα θ ὕ, βα θ ὕ τ ε ρ ο ς, θ ὕ τ α τ ο ς · εὐ σε β ῆ ς, εὐ σε β ῆ σ τ ε εὐ σε β ῆ σ τ α τ ο ς.

Β' Αὐτὴ ἡ τελευταία κατάληξις εἰς ἐ σ τ ε ἐ σ τ α τ ο ς προσάπτεται ὁμοίως εἰς Ἐπί τινα εἰς ο ς, ὧν τινων τοποθετεῖ τὴν τ.

ταίαν συλλαβήν· ὡς ἀχρεῖος, ἀχρεῖ-
στερος, ἀχρεϊέστατος.

Γ. Τὰ εἰς ὅτερος καὶ ὅτατος ἔχουσι τὸ
ο βραχὺ ὅταν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ τοῦ
Θετικοῦ ᾗται μακρὰ, ὡς δίκαιος, δικαι-
ότερος, δικαιοτάτος· καὶ τοῦναντί-
ον, ὅταν ᾗται βραχεῖα, ὡς ἄγιος, ἀγιώ-
τερος, ἀγιώτατος.

Μερικὰ Ἐπίθετα εἶναι ἀνώμαλα, καὶ σχη-
ματίζουν διὰφόρως τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς
συγκρίσεως· ὡς, Θετικόν, κακός, Συγκρι-
τικόν, χειρότερος, -τέρας, -τερον,
Ὑπερθετικόν, κάκιστος, -κίστη, -κι-
στον· Θετ. καλός, Συγ. καλήτερος,
-τέρας, -τερον ἢ κάλλιον, Ὑπερθ. κά-
λιστα, -ίστη, -ιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν.

Α΄. Τὰ Ἀριθμητικὰ εἶναι Τακτικὰ ἢ Ἀπο-
λελυμένα· καὶ τὰ μὲν Τακτικὰ, ὡς πρῶτος,
δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμ-

π τ ο ς, κτλ. ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα τι
ο ς, η, ο ν, τῆς δευτέρας κλίσεως Ἐπιθ
τὰ δ' Ἀπολελυμένα κλίνονται οὕτως

	Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
Ὀν.	εἷς, ἡ ἕνας	μία, ἡ μιᾶ	ἓν, ἡ ἕνα
Γεν.	ἑνὸς	μιας	ἐνὸς
Αἰτ.	ἕνα, ἡ ἕναν	μίαν, ἡ μιὰ	ἐν, ἡ ἕνα

	Ἀρσ. καὶ Θηλ.	Οὐδ.	Ἀρσ. καὶ Θηλ.	Ο
Ὀν.	τρεῖς	τρία	Ὀν. τέσσαρες	τέσσ
Γεν.	τριῶν	τριῶν	Γεν. τεσσάρων	τεσσ
Αἰτ.	τρεῖς	τρία	Αἰτ. τέσσαρας	τέσσι

Ὅμοιως καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα,
δεκατρεῖς, δεκατρία, δεκατέσ
ρες, δεκατέσσαρα.

Β'. Ταῦτα δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν ἑκατὸν ἄκι
εἰσὶν, δηλ. δύω, πέντε, ἕξ ἢ ἑξή
πτά, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα, ἑνδε
δάδεκα, δεκαπέντε, δεκάεξ ἢ
κάξη, δεκαεπτὰ, δεκαοκτώ,
καεννέα, εἴκοσι, τριάντα, σαρ
τα, πενήντα, ἑξήντα, ἑβδομήν
ογδοήντα ἢ ὀγδόντα, ἐννενην
ἑκατόν.

Αἱ δ' ἄλλαι ἑκατοντάδες κλίνονται οἱ

Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
διακόσιοι	διακόσιαι, ἡ -αῖς	διακόσια
τριακόσιοι	τριακόσιαι, ἡ -αῖς	τριακόσια
τετρακόσιοι	τετρακόσιαι, ἡ -αῖς	τετρακόσια
πεντακόσιοι	πεντακόσιαι, ἡ -αῖς	πεντακόσια
ἑξακόσιοι	ἑξακόσιαι, ἡ -αῖς	ἑξακόσια
ἑπτακόσιοι	ἑπτακόσιαι, ἡ -αῖς	ἑπτακόσια
ὀκτακόσιοι	ὀκτακόσιαι, ἡ -αῖς	ὀκτακόσια
ἐννεακόσιοι	ἐννεακόσιαι, ἡ -αῖς	ἐννεακόσια
χίλιοι	χίλια, ἡ -αῖς	χίλια
δύω χιλιάδες, ἡ διαχίλιοι, κτλ.		

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Α΄. Ἡ Ἀντωνυμία εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ἀντὶ Ὀνόματος, διὰ νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας λέξεως· καὶ εἶναι ἕξ ἡ τὰ εἶδη τῆς Ἀντωνυμίας, δηλ. Προσωπικὴ, Κτητικὴ, Δεικτικὴ, Ἀναφορικὴ, Ἐρωτηματικὴ, καὶ Ἀόριστος.

Περὶ Προσωπικῆς.

Β΄. Αἱ Προσωπικαὶ Ἀντωνυμίαι εἶναι τρεῖς, δηλ. ἐγὼ, σὺ, αὐτός· καὶ δέχονται Πρῶ-

σωπον, Ἀριθμὸν, Γένος, καὶ Πτώσιν.
μὲν Πρόσωπα εἶναι τρία, Ἐνικῶς καὶ 1
θυντικῶς, οἱ δ' Ἀριθμοὶ δύο, ὥς·

	Ἐν.	Πληθ.
Α.	Ἐγὼ	Ἡμεῖς
Β.	Σὺ	Σεῖς
Γ.	Αὐτός	Αὐτοὶ

Γ'. Μ' ὅλον ὅτι τὰ γένη εἶναι τρία, τὸ σχι
τῆς Ἀντωνυμίας μεταλλάσσεται μόνον εἰς
τρίτον πρόσωπον, ὥς· Ἐν. Ἀρσ. αὐτ
Θηλ. αὐτὴ, Οὐδ. αὐτό· Πληθ. Ἀ
αὐτοὶ, Θηλ. αὐταὶ, Οὐδ. αὐτά.

Δ'. Πτώσεις τῶν Προσωπικῶν Ἀντωνυμι
εἶναι τρεῖς, δηλ. Ὀνομαστικῇ, Γενικῇ, Αἰτι
τικῇ, καὶ κλίνονται οὕτως·

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Α' Πρ.	{ Ὅν. ἐγὼ Γεν. μου, ἐμοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ μου Αἰτ. μὲ, ἐμὲ, ἐμένα, τὸν ἑαυτὸν μου	{ ἡμεῖς, ἑμῖς ἡμῶν, τοῦ ἑαυτοῦ μας μας, ἡμᾶς, τὸν ἑαυτὸν μας
Β' Πρ.	{ Ὅν. σὺ, σοῦ Γεν. σου, τοῦ ἑαυτοῦ σου Αἰτ. σὲ, σε, σεῖνα, τὸν ἑαυτὸν σου	{ σὺς, σοῖς τοῦ ἑαυτοῦ σας σᾶς, σεᾶς, τὸν ἑαυτὸν σας.
Γ' Πρ. Δερ.	{ Ὅν. αὐτός Γεν. αὐτοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ σου, τοῦ Αἰτ. αὐτόν, τὸν ἑαυτὸν σου, τὸν	{ αὐτοὶ αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν αὐτοὺς, τὸν ἑαυτὸν τους, τοὺς

Γ'	{	Όν. αὐτὴ	αὐταὶ, αὐταῖς
Πρ.	{	Γιν. αὐτῆς, τοῦ ἑαυτοῦ της, τῆς	αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν
Θηλ.	{	Διτ. αὐτὴν, τὸν ἑαυτῆς της, τῇ	αὐτὰς, τὸν ἑαυτῶν τους, τὰς, ταῖς
Γ'	{	Όν. αὐτὸ	αὐτὰ
Πρ.	{	Γιν. αὐτοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ του, τοῦ	αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν
Οὐδ.	{	Διτ. αὐτὸ, τὸ	αὐτὰ, τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς.

Αἱ κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι δηλοῦσι κτηῶσιν
ἢ κυριότητα · κλίνονται κατὰ τὰ Ἐπίθετα
τῆς δευτέρας κλίσεως, καὶ εἶναι αἱ ἀκόλου-
θοι·

Ἀριθ.

Ἐν.		Πληθ.	
α'. πρῶσ.	{ Ἀρσ. ὁ ἰδικός μου Θηλ. ἡ ἰδική μου Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό μου	{ οἱ ἰδικοί μου αἱ ἰδικαί -καίς μου τὰ ἰδικά μου	{ μας
β'. πρῶσ.	{ Ἀρσ. ὁ ἰδικός σου Θηλ. ἡ ἰδική σου Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό σου	{ οἱ ἰδικοί σου αἱ ἰδικαί -καίς σου τὰ ἰδικά σου	{ σας
Ἀ. Ὁ. Θ.		Ἀ. Ὁ. Θ.	
γ'. πρῶσ.	{ Ἀρσ. ὁ ἰδικός του, της Θηλ. ἡ ἰδική του, της Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό του, της	{ των οἱ ἰδικοί του, της ἢ αἱ ἰδικαί -καίς του, της τους τὰ ἰδικά του, της	{ των ἢ τους

ποιός, ποία, ποῖον· πόσος, πό
 πόσον (κλινόμεναι, καθὼς τὰ τῆς δευτέ
 κλίσεως Ἐπίθετα)· καὶ

Ἀριθ.

Ἐν.

Πληθ.

	Ἀρ. Θη.	Οὐ.	Ἀρ. Θη.	Οὐ.
Ὀν.	τις,	τί	τίνες,	τίνα
Γεν.	τίνος	τίνων	τίνων	τίνων
Ἰτ.	τίνα,	τί	• τίνας,	τίνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Ἀορίστου.

Α'. Αἱ Ἀόριστοι Ἀντωνυμίαι φανερόνουν
 ὑποκείμενα ἢ πράγματα εἰς τρόπον γενικ
 ἢ ἀδιόριστον· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι·

Β'. Τίς, τί, κλινόμενον ὡς τὸ ἐρωτηματικ
 τίς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει τὸν τόνον ἐπὶ τ
 ληγούσης εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, καὶ δύναται
 νὰ ᾔηται ἐγκλιτικόν.

Γ'. *Εἷς ἢ ἕνας, μία, ἓν ἢ ἕνα· κανεῖς, καμμία, κανέν, σύνθετον ἀπὸ τοῦ καῖν (καὶ ἄν) καὶ τῆς λέξεως εἷς.*

Δ'. *Ὡς καὶ τὸ κάμποςος, κάμποση, κάμποσον· κάποιος, κάποια, κάποιον· αἱ ὁποῖαι κλίνονται ὡς τὸ πρωτότυπὸν των· φυλάττουσιν ὁμως πάντοτε τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης.*

Ε'. *Τὸ δὲ δεῖνα καὶ τάδε εἶναι ἄκλιτα, καὶ κλίνεται μόνον τὸ Ἄρθρον, εἰς ὅλα τὰ γένη, καὶ ἀριθμούς. (Τὸ πρῶτον ἐνίοτε κλίνεται.)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ὉΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ῥήματος.

Α'. *Τὸ Ῥῆμα εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποιον φανερώνει τὸ ποιεῖν, τὸ πάσχειν, ἢ τὸ εἶναι· ἀπολούθως αἱ Διαθέσεις τῶν Ῥημάτων εἶναι τρεῖς, Ἐνεργητικὴ, Παθητικὴ, καὶ Οὐδετέρα.*

Ἡ Ἑνεργητικὴ σημαίνει ἐνέργειαν
ἢ Παθητικὴν πάθος· ἢ δὲ Οὐδετέ-
μήτε ἐνέργειαν, μήτε πάθος, ἀλλὰ τὸ
τὴν ὑπαρξιν, ἢ τὴν ἰδίαν κατάστασιν ἢ
ὑπάρξεως.

Β'. Τὰ Ῥήματα ὑποδιαίρουνται ἀκόμη
Ὁ μ α λ α, Ἀ ν ώ μ α λ α, καὶ Ἀ π ρ ό σ ω π
Β ο η θ η τ ι κ ᾶ Ῥήματα ἐμπορεῖ τις νὰ ὀ-
μάσῃ ἐκεῖνα, δι' ὧν τὰ ἄλλα κλίνονται·
θ έ λ ω, έ χ ω.

Γ'. Τὰ Ῥήματα κλίνονται κατὰ Ἀριθμο-
Πρόσωπα, Ἑγκλίσεις, καὶ Χρόνους.

Δ'. Οἱ Ἀριθμοὶ τῶν Ῥημάτων εἶναι δύο, δι-
Ἑνικὸς καὶ Πληθυντικός· καὶ εἰς κα-
Ἀριθμὸν εἶναι τρία Πρόσωπα, τὰ ὅπο-
γνωρίζονται ἄνευ τῆς Ἀντωνυμίας, ἐπεὶ
ὁ τύπος τῶν εἶναι διαφορετικός.

Ε'. Αἱ Ἑγκλίσεις εἶναι τρεῖς, δηλ. Ὁ ρ ι σ ι
κ ῆ, Π ρ ο σ τ α κ τ ι κ ῆ, καὶ Ὑ π ο τ α κ τ
κ ῆ.

Ἡ Ὁριστικὴ Ἑγκλίσις φανερόναι ἢ ἐξηγ

ἀπλῶς ἐν πρᾶγμα · μεταχειρίζεται δὲ ἀκόμῃ καὶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις.

Ἡ Προστακτικὴ χρησιμεύει εἰς προσταγὴν, ἐμψύχωσιν, παρακάλεσιν, ἢ συγχώρησιν.

Ἡ Ὑποτακτικὴ παρασταίνει ἐν πρᾶγμα μὲ συμφωνίαν, αἷτιον, ἐπιθυμίαν, ὑπόθεσιν, καὶ προηγείται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἑνα Σύνδεσμον · συντροφεύεται δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ἄλλο Ῥῆμα · ὡς, ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

Αὕτῃ κρατεῖ τὸν τόπον τῆς Ἀπαρεμφάτου, ἥτις δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν παρὰ μόνον μὲ τὸ Οὐδέτερον Ἄρθρον ὡς Ὀνομα · δηλ. δεινὸς εἰς τὸ λέγειν.

ΣΤ΄. Ἡ Μετοχὴ εἶναι σχῆμά τι τοῦ Ῥήματος, καὶ ὀνομάζεται οὕτως ἐπειδὴ μετέχει καὶ ἀπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Ῥήματος καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ Ἐπιθέτου · εἶναι δὲ Ἐνεργητικαὶ καὶ Παθητικαὶ Μετοχαί.

Ζ΄. Τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος σχηματίζουν καὶ τὰς Διαλέκτους, μ' ὅλον ὅτι ἡ καθομιλουμένη διάλεκτος εἶναι τόσον πλησίον τῆς παλαιᾶς

θητικῶν καὶ τοῦ σχηματιζομένου ῥήμα καὶ γίνονται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόποι· οἷτινες δὲν φέρουσιν ἀλλαγὴν εἰς τὴν σήσιαν. Κατὰ τὸν πρῶτον, τὸ Βοηθητικὸν μόνον σχηματίζεται, καὶ τὸ ῥήμα μένει ὁ τὰ βλητον· κατὰ τοὺς δύο ἄλλους γίνε τούναντίον. Ὁ Μέλλον ἔχει τοὺς τῶ τρώπους, ὁ Ὑποθετικὸς δύο, καὶ ὁ Ὑπ συντελικὸς ἓνα.

Β'. Ἔχω καὶ θέλω, ὡς Βοηθητικὰ ῥήμα τοῦ μὲν πρώτου ὁ Παρατατικὸς μόνος χον χρησιμεύει, διὰ τὸν Ὑπερσυντελικ τοῦ δὲ δευτέρου ὁ Παρατατικὸς ἤθελον τὸν Ὑποθετικόν, καὶ ὁ Ἐνεστὼς θέλω τὸν Μέλλοντα· πρὸ πάντων δὲ τὸ τρί Πρόσωπον θέλει, τὸ ὅποιον δι' ἀπο πῆς γίνεται θέ, καὶ διὰ τῆς συναλει τοῦ τῆς Ὑποτακτικῆς μορίου, νά, σχηματ τὸ Βοηθητικὸν μόριον θά, τὸ ὅποιον κα αὐτὸ σημαίνει θέλει νά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αὐξήσεως.

Α'. Αὐξήσεις εἶναι δύο, Συλλαβικὴ καὶ Χρονικὴ.

Β'. Ἡ Συλλαβικὴ αὐξησης συνίσταται εἰς ἐν ε, προστιθέμενον εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων Ῥημάτων· π. χ. λέγω, ἔλεγον· τὰ δ' ἀπὸ ρ ἀρχόμενα διπλασιάζουσιν αὐτὸ, καθὼς ῥίπτω, ἔρριπτον.

Γ'. Χρονικὴ αὐξησης λέγεται, ὅταν μία λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ ε, α, ἥ ο, τρέπη τὰ δύο πρώτα βραχέα φωνήεντα εἰς η, ὡς ἐλπίζω, ἥλπιζον, ἀκούω, ἤκουον, τὸ δ' ο, εἰς ω, ὡς ὁρμῶ, ὤρμουν.

Ἐνίστε δὲ τὸ ε τρέπεται εἰς τὴν δίφθογγον ει, δηλ. ἔχω, εἶχον.

Δ'. Ἡ αὐξησης ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἀπερασμένους χρόνους τῆς Ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ

Τύπος τῶν Βαρυτόνων.

Ἑνεργητική.

Ὀριστική.

	Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑνε- στάς.	α'. γράφω β'. γράφεις γ'. γράφει		γράφουμεν γράφετε γράφουσιν, ἡ -φουν
Παρα- στατικός.	α'. ἔγραφον, ἡ -φα β'. ἔγραφε γ'. ἔγραφε		ἔγραφομεν, ἡ -φामεν ἔγράφετε, ἡ -φαιτε ἔγραφον, ἡ -φαν
Ἀόρι- στος.	α'. ἔγραψα β'. ἔγραψας, ἡ -ψεις γ'. ἔγραψι		ἔγράψαμεν ἔγράψατε, ἡ -ψαιτε ἔγραψαν
Ἑπερ- συντελι- κός.	α'. εἶχον ἡ -χα γράψι β'. εἶχες γράψι γ'. εἶχε γράψι		εἶχομεν ἡ -χαμεν γράψι εἶχετε ἡ -χατε γράψι εἶχον ἡ -χαν γράψι
Μίλλον, πρώτη σύνθεσις.	α'. θίλω γράψι β'. θίλεις γράψι γ'. θίλει γράψι		θίλομεν γράψι θίλεις γράψι θίλουσιν ἡ -λουσιν γράψι
Μίλλον, δευτέρα σύνθεσις.	α'. θίλει γράψω ἡ -φω β'. θίλεις γράψεις ἡ -φεις γ'. θίλει γράψι ἡ -φει		θίλει γράψομεν ἡ -φομεν θίλει γράψετε ἡ -φαιτε θίλει γράψουσι ἡ -ψουσιν ἡ -ψι
Μίλλον, τρίτη σύνθεσις.	α'. θι να ἡ θὰ γράψω β'. θι να ἡ θὰ γράψης γ'. θι να ἡ θὰ γράψῃ		θι να ἡ θὰ γράψομεν θι να ἡ θὰ γράψηται θι να ἡ θὰ γράψωσιν ἡ -ψι

τοβ., { α'. ἤθελον ἢ -λα γράψω ἠθέλωμεν ἢ -λαμιν γράψω
 ἴτη { β'. ἤθελις γράψω ἠθέλιτε ἢ -λατε γράψω
 ἦσις. { γ'. ἤθελι γράψω ἠθελον ἢ -λαν γράψω

τοβ., { α'. ἤθειλε γράψω ἢ -φω ἠθιλε γράψωμεν ἢ -φωμεν
 ἴτη { β'. ἤθειλις γράψῃς ἢ -φῃς ἠθιλις γράψῃτε ἢ -φῃτε
 ἦσις. { γ'. ἤθειλι γράψῃ ἢ -φῃ ἠθιλι γράψωσιν ἢ -φωσιν ἢ -φου

Προστακτική.

Πρόσ. Ἐν.

Πληθ.

ιστάς. { β'. γράφε γράφει
 { γ'. ἄς γράφῃ ἄς γράφωσιν ἢ -φου
 ἰριστος. { β'. γράψι ἢ -ψον γράψιτε ἢ -ψατε
 { γ'. ἄς γράψῃ ἄς γράψωσιν ἢ -ψου

Ἰποτακτική.

Πρόσ. Ἐν.

Πληθ.

ιστάς. { α'. νὰ γράφω νὰ γράφωμεν
 { β'. νὰ γράφῃς νὰ γράφῃτε
 { γ'. νὰ γράφῃ νὰ γράφωσιν ἢ -φου
 ἰριστος. { α'. νὰ γράψω νὰ γράψωμεν
 { β'. νὰ γράψῃς νὰ γράψῃτε
 { γ'. νὰ γράψῃ νὰ γράψωσιν ἢ -ψου

Μετοχή.

Ἐν.

Πληθ.

ιστάς. { Ἀρσ. ὁ γράφων οἱ γράφοντες
 { Θηλ. ἡ γράφουσα αἱ γράφουσαι
 { Οὐδ. τὸ γράφον τὰ γράφοντα
 ἰριστος. { Ἀρσ. ὁ γράψας οἱ γράψαντες
 { Θηλ. ἡ γράψασα αἱ γράψασαι
 { Οὐδ. τὸ γράψαν τὰ γράψαντα

Παθητική.

Ὅριστική.

	Πρώτ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἑιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{γράφομαι} \\ \beta'. \text{γράφῃσαι, ἢ -φισαι} \\ \gamma'. \text{γράφῃται} \end{array} \right.$		<p>γράφομαι γράφῃσθαι γράφονται</p>
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ιγράφῃην} \\ \beta'. \text{ιγράφουσιν} \\ \gamma'. \text{ιγράφῃτο} \end{array} \right.$		<p>ιγράφομαι ιγράφῃσθαι ιγράφοντο</p>
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ιγράφη, ἢ -φηκα} \\ \beta'. \text{ιγράφησ, ἢ -φηκας} \\ \gamma'. \text{ιγράφη, ἢ -φηκε} \end{array} \right.$		<p>ιγράφημαι, ἢ -φήκαμαι ιγράφησθαι, ἢ -φήκασθαι ιγράφησαν, ἢ -φήκασι</p>
ὑπερσυν- τατικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἔχον ἢ -χα γραφῇ} \\ \beta'. \text{ἔχῃς γραφῇ} \\ \gamma'. \text{ἔχῃ γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>ἔχομαι ἢ -χαμιν γραφῇ ἔχῃτε ἢ -χατε γραφῇ ἔχον ἢ -χαν γραφῇ</p>
Μίλλων, πρώτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{θίλω γραφῇ} \\ \beta'. \text{θίλεις γραφῇ} \\ \gamma'. \text{θίλει γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>θίλομαι γραφῇ θίλειτε γραφῇ θίλουσιν ἢ -ουν γραφῇ</p>
Μίλλων, δευτέρα σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{θίλει γραφῶ} \\ \beta'. \text{θίλει γραφῆς} \\ \gamma'. \text{θίλει γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>θίλει γραφῶμαι θίλει γραφῆται θίλει γραφῶσιν, ἢ -φθῶν</p>
Μίλλων, τρίτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῶ} \\ \beta'. \text{θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῆς} \\ \gamma'. \text{θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῶμαι θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῆται θὶ νὰ ἢ θὰ γραφῶσι</p>
Ἑσθ., πρώτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἥβιλον ἢ -λα γραφῇ} \\ \beta'. \text{ἥβιλις γραφῇ} \\ \gamma'. \text{ἥβιλι γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>ἥβιλομαι ἢ -λαμιν γραφῇ ἥβιλιτε ἢ -λατε γραφῇ ἥβιλον ἢ -λαν γραφῇ</p>
Ἑσθ., δευτέρα σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἥβιλι γραφῶ} \\ \beta'. \text{ἥβιλι γραφῆς} \\ \gamma'. \text{ἥβιλι γραφῇ} \end{array} \right.$		<p>ἥβιλι γραφῶμαι ἥβιλι γραφῆται ἥβιλι γραφῶσι</p>

Προστακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	{ Ἑ. γράφου γ'. ἄς γράφηται	γράφουθε ἄς γράφονται
Ἀείστος.	{ Ἑ. γράψου, ἡ -φῶ γ'. ἄς γραφῇ, ἡ -φῇ	γραφῆτε, ἡ -φῆτε ἄς γραφῶσι, ἡ -φῶσι

Ἰποτακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	{ α'. νὰ γράφωμαι Ἑ. νὰ γράψῃσαι γ'. νὰ γράφηται	νὰ γραφώμινθα νὰ γράψῃσθε νὰ γράφωνται
Ἀείστος.	{ α'. νὰ γραφῶ Ἑ. νὰ γραφῇς γ'. νὰ γραφῇ	νὰ γραφῶμεν νὰ γραφῆτε νὰ γραφῶσι

Μετοχή.

	Έν.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	{ Ἀρσ. ὁ γραφόμενος Θηλ. ἡ γραφομένη Οὐδ. τὸ γραφόμενον	οἱ γραφόμενοι αἱ γραφόμεναι τὰ γραφόμενα
Παρακείμενος.	{ Ἀρσ. ὁ γραμμένος Θηλ. ἡ γραμμένη Οὐδ. τὸ γραμμένον	οἱ γραμμένοι αἱ γραμμέναι τὰ γραμμένα
Ἀείστος.	{ Ἀρσ. ὁ γραφθεὶς, ἡ -φείς Θηλ. ἡ γραφθεῖσα, ἡ -φῖσα Οὐδ. τὸ γραφθὲν, ἡ -φιν	οἱ γραφθέντες, ἡ -φίντες αἱ γραφθεῖσαι, ἡ -φῖσαι τὰ γραφθέντα, ἡ -φίντα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐ, ὦ, Περισπωμέ

Ἑνεργητική.

Ὀριστική.

	Πρόσ. Ἐν.	Πληθ.
Ἑιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ πατῶ} \\ \beta'. \text{ πατῖς} \\ \gamma'. \text{ πατῷ} \end{array} \right.$	<p>πατοῦμι</p> <p>πατίτι</p> <p>πατούσιν, ἢ -τούν</p>
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ιπάτου, ἢ -τοῦα} \\ \beta'. \text{ ιπάτις, ἢ -τούςις} \\ \gamma'. \text{ ιπάτι, ἢ -τούσι} \end{array} \right.$	<p>ιπατοῦμι, ἢ -τούσαμεν</p> <p>ιπατίτι, ἢ -τούσας</p> <p>ιπάτου, ἢ -τούσαν</p>
Ἀόριστοι.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ιπάτησα} \\ \beta'. \text{ ιπάτησας} \\ \gamma'. \text{ ιπάτησι} \end{array} \right.$	<p>ιπατήσαμεν</p> <p>ιπατήσας</p> <p>ιπάτησαν</p>
Ἐπιδεικ- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ εἶχον ἢ -χα πατήσι, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω πατήσι, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., τρί. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίω ἢ θά πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἐπιδεικ- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθελον ἢ -λα πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἐπιδεικ- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθελον πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Ένωτός.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{β'}. \text{πάτω} \\ \text{γ'}. \text{ἔς πατῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατῶσι} \\ \text{ἔς πατῶς} \end{array} \right.$
Δέιστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{β'}. \text{πάτησον, ἢ -σι} \\ \text{γ'}. \text{ἔς πατήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατήσῃσι} \\ \text{ἔς πατήσῃσι} \end{array} \right.$

Υποτακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Ένωτός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{νὰ πατῶ} \\ \text{β'}. \text{νὰ πατῆς} \\ \text{γ'}. \text{νὰ πατῇ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ πατῶμεν} \\ \text{νὰ πατῇτι} \\ \text{νὰ πατῶσι} \end{array} \right.$
Δέιστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{νὰ πατήσω} \\ \text{β'}. \text{νὰ πατήσῃς} \\ \text{γ'}. \text{νὰ πατήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ πατήσωμεν} \\ \text{νὰ πατήσῃτι} \\ \text{νὰ πατήσῃσι} \end{array} \right.$

Μετοχή.

	Έν.	Πληθ.
Ένωτός.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἄρσ. ὁ πατῶν} \\ \text{Θηλ. ἡ πατοῦσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ πατοῦν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ πατοῦντες} \\ \text{αἱ πατοῦσαι} \\ \text{τὰ πατοῦντα} \end{array} \right.$
Δέιστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἄρσ. ὁ πατήσας} \\ \text{Θηλ. ἡ πατήσασα} \\ \text{Οὐδ. τὸ πατήσας} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ πατήσαντες} \\ \text{αἱ πατήσασαι} \\ \text{τὰ πατήσαντα} \end{array} \right.$

Παθητική.

Οριστική.

Πρόσ.	Εν.	Πληθ.
Ἑριστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ πατούμαι} \\ \beta'. \text{ πατιῖσαι} \\ \gamma'. \text{ πατιῖται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατούμιθα} \\ \text{πατιῖσθε} \\ \text{πατοῦνται} \end{array} \right.$
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰπατούμην} \\ \beta'. \text{ ἰπατούσους} \\ \gamma'. \text{ ἰπατιῖτο} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰπατούμιθα} \\ \text{ἰπατιῖσθε} \\ \text{ἰπατοῦντο} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰπατήθην, ἥ -θηκα, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἑπιρρο- υτικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰχον ἥ -χα πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλυι πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., τρι. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλῃ πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡβίλων ἥ -λα πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡβίλει πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Εν.	Πληθ.
Ἑριστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ πατοῦ} \\ \gamma'. \text{ ἄ, πατήται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατιῖσθι} \\ \text{ἄ, πατῶνται} \end{array} \right.$

Ἀέριστες. { ῥ. πατήσου, ἡ -θητι πατήθητι
 γ'. εἰς πατηθῇ εἰς πατηθῶσι

ῥοιτακτική.

	Ἠρόσ.	ῥ.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	{ α. νὰ πατώμαι ῥ. νὰ πατήσαι γ. νὰ πατηῇται		νὰ πατώμεθα νὰ πατηῇσι νὰ πατῶνται
Ἀέριστες:	{ α'. νὰ πατηθῶ ῥ. νὰ πασηθῇς γ'. νὰ πατηθῇ		νὰ πατηθῶμεν νὰ πατηθῇσι νὰ πατηθῶσι

Μετοχή.

	ῥ.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	{ Ἀρσ. ὁ πατούμενος Θηλ. ἡ πατουμένη Οὐδ. τὸ πατούμενον	οἱ πατούμενοι αἱ πατούμεναι τὰ πατούμενα
Παρακείμενος.	{ Ἀρσ. ὁ πατημένος Θηλ. ἡ πατημένη Οὐδ. τὸ πατημένον	οἱ πατημένοι αἱ πατημέναι τὰ πατημένα
Ἀέριστες.	{ Ἀρσ. ὁ πατηθῆς Θηλ. ἡ πατηθεῖσα Οὐδ. τὸ πατηθῆν	οἱ πατηθέντες αἱ πατηθεῖσαι τὰ πατηθέντα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἄω, ᾧ, Περισπωμ.

Ἐνεργητική.

Ὀριστική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ τιμῶ} \\ \beta'. \text{ τιμῶς} \\ \gamma'. \text{ τιμῶ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμῶμιν} \\ \text{τιμῶσι} \\ \text{τιμῶσιν, ἢ -μοῦν} \end{array} \right.$
Παρατα- ταίος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτίμων, ἢ -μοῦσα} \\ \beta'. \text{ ἰτίμας, ἢ -μοῦσις} \\ \gamma'. \text{ ἰτίμα, ἢ -μοῦσι} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰτιμῶμιν, ἢ -μοῦσμεν} \\ \text{ἰτιμῶσι, ἢ -μοῦσασι} \\ \text{ἰτίμων, ἢ -μοῦσαν} \end{array} \right.$
Ἀρίστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτίμησα, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἵππευοντ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἵχον ἢ -χα τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., π. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ δίλω τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., δ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ δίλω τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., τ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ διὰ τὰ ἢ ἐὰ τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἵ., π. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡθίλον ἢ -λα τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἵ., δ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡθίλι τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ τίμα} \\ \gamma'. \text{ ἄς τιμῶ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμῶσι} \\ \text{ἄς τιμῶσι} \end{array} \right.$
Ἀρίστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ τίμησον, ἢ -σε} \\ \gamma'. \text{ ἄς τιμήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμήσασι} \\ \text{ἄς τιμήσωσι} \end{array} \right.$

Ἑποτακτική.

Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑπιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ τιμῶ} \\ \beta'. \text{ νὰ τιμῇς} \\ \gamma'. \text{ νὰ τιμῇ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ τιμῶμιν} \\ \text{νὰ τιμᾶσθι} \\ \text{νὰ τιμῶσι} \end{array} \right.$
Ἀείσσης.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ τιμήσω} \\ \beta'. \text{ νὰ τιμήσης} \\ \gamma'. \text{ νὰ τιμήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ τιμήσωμιν} \\ \text{νὰ τιμήσησθε} \\ \text{νὰ τιμήσουσι} \end{array} \right.$

Μετοχή.

	Ἑν.	Πληθ.
Ἑπιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρε. ὁ τιμῶν} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμῶσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμῶν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμῶντες} \\ \text{αἱ τιμῶσαι} \\ \text{τὰ τιμῶντα} \end{array} \right.$
Ἀείσσης.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρε. ὁ τιμήσας} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμήσασα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμήσας} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμήσαντες} \\ \text{αἱ τιμήσασαι} \\ \text{τὰ τιμήσαντα} \end{array} \right.$

Παθητική.

Ἑοριστική.

Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑπιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ τιμῶμαι} \\ \beta'. \text{ τιμᾶσαι} \\ \gamma'. \text{ τιμᾶται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμώμεθα} \\ \text{τιμᾶσθε} \\ \text{τιμῶνται} \end{array} \right.$
Παρατα- τιπός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτιμώμεν} \\ \beta'. \text{ ἰτιμώσονται} \\ \gamma'. \text{ ἰτιμᾶτο} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰτιμώμεθα} \\ \text{ἰτιμᾶσθε} \\ \text{ἰτιμῶντο} \end{array} \right.$

Ἀόριστος. { α'. ἐτιμήθην, ἡ -θηαα, πτλ.

Ῥαρεσνντ. { α'. ὕχον ἡ -χα τιμηθῆ, πτλ.

Μ., π. σ. { α'. θίλω τιμηθῆ, πτλ.

Μ., δ. σ. { α'. θίλυ τιμηθῶ, πτλ.

Μ., τ. σ. { α'. θι νὰ ἡ θὰ τιμηθῶ, πτλ.

Ῥ., π. σ. { α'. ἡθιλον ἡ -λα τιμηθῆ, πτλ.

Ῥ., δ. σ. { α'. ἡθιλι τιμηθῶ, πτλ.

Προστακτική.

Πρόσ. Ῥν.	Πληθ.
Ἐιστώσ. { β'. τιμῶ	τιμᾶσθι
{ γ'. ἄς τιμᾶται	ἄς τιμῶνται
Ἀόριστος. { β'. τιμήσου, ἡ -θητι	τιμήθητι
{ γ'. ἄς τιμηθῇ	ἄς τιμηθῶσι

Ῥποτακτική.

Πρόσ. Ῥν.	Πληθ.
Ἐιστώσ. { α'. νὰ τιμῶμαι	νὰ τιμώμεθα
{ β'. νὰ τιμᾶσαι	νὰ τιμᾶσθι
{ γ'. νὰ τιμᾶται	νὰ τιμῶνται
Ἀόριστος. { α'. νὰ τιμηθῶ	[νὰ τιμηθῶμεν
{ β'. νὰ τιμηθῆς	νὰ τιμηθῇτι
{ γ'. νὰ τιμηθῇ	νὰ τιμηθῶσι

Μετοχή.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστῶς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμώμενος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμώμενη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμώμενον} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμώμενοι} \\ \text{αἱ τιμώμεναι} \\ \text{τὰ τιμώμενα} \end{array} \right.$
Παρακείμενος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμημένος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμημένη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμημένον} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμημένοι} \\ \text{αἱ τιμημέναι} \\ \text{τὰ τιμημένα} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμηθείς} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμηθεῖσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμηθὲν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμηθέντες} \\ \text{αἱ τιμηθεῖσαι} \\ \text{τὰ τιμηθέντα} \end{array} \right.$

Τὸ ὑπαρκτικὸν καὶ οὐδέτερον ῥῆμα, Εἶμα.

Ὀριστική.

	Πρόσ. Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστῶς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{α'. εἶμαι} \\ \text{β'. εἶσαι} \\ \text{γ'. εἶναι, ἢ ἔσται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{εἶμεθα} \\ \text{εἶσθε} \\ \text{εἶναι, ἢ εἶσθαι} * \end{array} \right.$
Παράτακτικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{α'. ἤμην, ἢ ἤμουν} \\ \text{β'. ἦσο, ἢ ἦσουν} \\ \text{γ'. ἦτε, ἢ ἦσαν, ἢ ἦν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἤμεθα} \\ \text{ἦσασθε, ἢ ἦσθαι} \\ \text{ἦσαν} \end{array} \right.$

* Τὸ ἔσται καὶ εἶσθαι μόνον εἰς τὸν τῆς Ὀριστικῆς Ἐπιστώτα εἶναι εἴσοτι εἰς χρῆσιν, ὅχι ὅμως εἰς τοὺς ἐκ τούτου συνθέντους χρόνους.

Ἀίριστοι.	{ α'. ἰσάδην, ἰ ιστάδηνκα, κτλ.	} ἀπὸ τοῦ ἴσσεσμαι
Ἰσσεσυντ.	{ α'. ἰχον ἢ -χα σταδῆ, κτλ.	
Μ., π. σ.	{ α'. δίλω ἴσθαι, κτλ.	} ἰνίστα ἴσμαι, κτλ.
Μ., δ. σ.	{ α'. δίλω ἴμαι, κτλ.	
Μ., τ. σ.	{ α'. θι νὰ ἢ θὰ ἴμαι, κτλ.	
Ἰ., π. σ.	{ α'. ἡβίλον ἢ -λα ἴσθαι, κτλ.	
Ἰ., δ. σ.	{ α'. ἡβίλιν ἴμαι, κτλ.	

Προστιακτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστώ.	{ α'. ἴσο β'. ἴσσω, ἢ ἄς ἦναι,	{ ἴσσι, ἢ ἄς ἴσθι ἴσσωσαν, ἢ ἄς ἦναι

Ἰποτιακτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἐπιστώ.	{ α'. νὰ ἴμαι β'. νὰ ἴσμαι γ'. νὰ ἦναι	{ νὰ ἡμισθα νὰ ἡσθι νὰ ἦναι
Ἀίριστοι.	{ α'. νὰ σταδῶ β'. νὰ σταδῆς γ'. νὰ σταδῇ	{ νὰ σταδῶμι νὰ σταδῆσι νὰ σταδῶσι

Μετοχή.

Ἐπιστώ.	{ Ἀρσ. ἰ ᾶν Θηλ. ἢ οὔσα Οὐδ. τὸ ἶν	Ἀίριστοι.	{ Ἀρσ. ἰ σταδῶς Θηλ. ἢ σταδῶσα Οὐδ. τὸ σταδῶν
---------	--	-----------	---

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΕΓΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀνωμάτων Ῥημάτων.

Ἀνώματα Ῥήματα εἰσὶν ἐκεῖνα τὰ ὅποια
δὲν σχηματίζουσιν ὅλους τοὺς Χρόνους κατὰ
τοὺς προειρημένους τύπους, καὶ εἶναι τὰ
ἀκόλουθα·

Ἐνε. Ἀμαρτάνω, Παρ. ἡμάρτανον, Ἀόρ. ἡμάρτησα, ἢ ἡμαρ-
τον.

Ἐνε. Ἀναβαίνω, Παρ. ἀνέβαινον, Ἀόρ. ἀνέβην, ἢ ἀνέβηκα,
Προστ. Ἀόρ. ἀναίβω, ἀναιδᾶτε, Ἑποτ. Ἀόρ. γὰ ἀναβῶ,
ἀναβῆς, ἀναβῆ, ἀναβῶμεν, ἀναβῆτε, ἀναβῶσιν. (Ὁμοίως
σχηματίζεται τὸ κ α τ α β α ἰ ν ω.)

Ἐνε. Ἀναιρῶ, Παρ. ἀναιροῦσα, Ἀόρ. ἀνήρρεσα, Παθ. Ἀόρ.
ἀνηρέθην, Παθ. Μετ. ἀνηρημένος.

Ἐνε. Ἀνασταίνω, Παρ. ἀνέσταινον, Ἀόρ. ἀνέστησα, Παθ. Ἀόρ.
ἀνεστήθην, Παθ. Μετ. ἀναστημένος.

Ἐνε. Ἀποθνήσκω, Παρ. ὀπέθνησκον, Ἀόρ. ἀπέθανον, ἢ -να,
Παθ. Μετ. ἀποθαμμένος.

- Ἐνε.** Ἀρέσκω, **Παρ.** ἤρεσκον, **Ἀόρ.** ἤρεσα, **Παθ.** Μετ. ἄρεσμονος, (καὶ Ἀπρόσωπον ἄρεσκει.)
- Ἐνε.** Ἀύξάνω, **Παρ.** ηὔξανον, **Ἀόρ.** ηὔξησα, **Παθ.** Ἀόρ. ηὔξισθην, **Παθ.** Μετ. αὐξημένος.
- Ἐνε.** Ἀφίνω, **Παρ.** ἄφινον, **Ἀόρ.** ἄφησα, ἢ ἀφίκα, **Προστ.** Ἀόρ. ἄφησον, ἀφήσατε, **Τποτ.** νὰ ἀφήσω, ἢ νὰ ἀφήκω **Παθ.** Ἀόρ. ἀφέσθην, **Παθ.** Μετ. ἀφημένος.
- Ἐνε.** Βάζω, ἢ βάνω, **Παρ.** ἔδαζον, ἢ ἔδανον, **Ἀόρ.** ἔδαλα **Προστ.** βάλε, βάλετε, ἢ βάλτε, **Παθ.** Ἀόρ. ἐβάλσθην ἢ ἐκλήσθην, **Παθ.** Μετ. βαλμένος.
- Ἐνε.** Βαρύνομαι, **Παρ.** ἐβαρυνόμην, **Ἀόρ.** ἐβαρέσθην, **Παθ.** Μετ. βεδαρυμένος.
- Ἐνε.** Βλέπω, **Παρ.** ἔβλεπον, **Ἀόρ.** εἶδον, **Προστ.** ἰδὲ, ἰδέτε, **Τποτ.** νὰ ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῆ.
- Ἐνε.** Βρέχω, **Παρ.** ἔβρεχον, **Ἀόρ.** ἔβρεξα, **Παθ.** Ἀόρ. ἐβράχην, **Παθ.** Μετ. βρεγμένος.
- Ἐνε.** Βυζάνω, **Παρ.** ἐβύζανον, **Ἀόρ.** ἐβύζησα, ἢ ἐβύζαξα.
- Ἐνε.** Γιγνέω, **Παρ.** ἔγδερχον, **Ἀόρ.** ἔγδηρα, **Παθ.** Ἀόρ. ἐγδάσθην, **Παθ.** Μετ. γδαρμένος, (ἀπὸ τοῦ ἐκδέρω.)
- Ἐνε.** Γίνομαι, ἢ γίγνομαι, **Παρ.** ἐγινόμην, **Ἀόρ.** ἔγινα, ἢ ἐγένηκα, ἢ ἐγενόμην, **Προστ.** Ἐνε. γίνου, γίνεσθε, **Ἀόρ.** γένου, **Τποτ.** Ἀόρ. νὰ γείνω, ἢ γένω, **Παθ.** Μετ. γιγνόμενος, ἢ γινόμενος.
- Ἐνε.** Δαγκάνω, **Παρ.** ἐδάγκανον, **Ἀόρ.** ἐδάγκασα, **Παθ.** Μετ. δαγκασμένος.
- Ἐνε.** Δένω, **Παρ.** ἔδενον, **Ἀόρ.** ἔδεσα, **Παθ.** Μετ. δεμένος.
- Ἐνε.** Δίδω, **Παρ.** ἔδιδον, **Ἀόρ.** ἔδωκα, ἢ ἔδωσα, **Προστ.** δός, δότε, ἢ δῶσε, δώσατε, **Τποτ.** Ἀόρ. νὰ δάσω, ἢ νὰ δώκω, **Παθ.** Ἀόρ. ἐδόσθην, **Παθ.** Μετ. δοςμένος.

Ἐνε. Ἐμβαίνω, Παρ. ἔμβαινον, Ἀόρ. ἐμβῆκα, Προστ. Ἀόρ. ἔμβα, ἐμβάτε, Ἦτοτ. Ἀόρ. νὰ ἐμβῶ, ἐμβῆς, ἐμβῆ, ἐμβῶμεν, ἐμδήτε, ἐμβῶσι, Παθ. Μετ. ἐμβασμένος.

Ἐνε. Ἐμπυρῶ, Παρ. ἡμπόρουν, Ἀόρ. ἡμπόρεσα.

Ἐνε. Ἐνδύνω, Παρ. ἔνδυνον, Ἀόρ. ἔνδυσα, Παθ. Ἀόρ. ἐνδύθην, Παθ. Μετ. ἐνδυμένος, (ὁμοίως τὸ ἐκδύνω.)

Ἐνε. Ἐντρέπομαι, Παρ. ἐντρεπόμην, Ἀόρ. ἐντράπην, Προστ. Ἀόρ. ἐντράπον, Ἦτοτ. νὰ ἐντραπῶ.

Ἐνε. Ἐξεύρω, Παρ. ἤξευρον, Ἀόρ. ἔμαθον (ἀπὸ τοῦ μάγνω).

Ἐνε. Ἐρχομαι, Παρ. ἤρχόμην, Ἀόρ. ἤλθον, Προστ. Ἀόρ. ἔλθε, ἦ ἔλα, ἔλθετε, ἦ ἔλῃτε, Ἦτοτ. νὰ ἔλθω.

Ἐνε. Εὐγάζω, Παρ. εὐγάζον, Ἀόρ. εὐγάλα, Προστ. εὐγάλε, Παθ. Ἀόρ. εὐγάλθην, Παθ. Μετ. εὐγαλμένος.

Ἐνε. Εὐγαίνω, Παρ. εὐγαινον, Ἀόρ. εὐγήκα, Προστ. Ἀόρ. εὐγα, εὐγάτε.

Ἐνε. Εὐρίσκω, Παρ. ἠύρισκον, Ἀόρ. ἠύρον, ἦ εὐρήκα, Προστ. εὔρε, εὔρετε, Ἦτοτ. νὰ εὔρω, εὔρης, εὔρη, εὔρῶμεν, εὔρῃτε, εὔρῶσι, Παθ. Ἀόρ. εἵρέθην, Παθ. Μετ. εὔρεμένος.

Ἐνε. Ἐχω, Παρ. εἶχον, Ἀόρ. ἔσχον, Μέλ. θέλω ἔχει.

Ἐνε. Ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι, Παρ. ἔζων, ἔζης, ἔζη, ἔζούσαμεν, ἔζούσατε, ἔζοῦσαν, ἦ ἔζων, Ἀόρ. ἔζησα, Προστ. ζῆσε, ζῆτε, Ἦτοτ. Ἐνε. νὰ ζῶ, ζῆς, ζῆ, Ἀόρ. νὰ ζήσω.

Ἐνε. Θέλω, Παρ. ἠθέλον, Ἀόρ. ἠθέλησα.

Ἐνε. Θέτω, Παρ. ἔθετον, Ἀόρ. ἔθεσα, Παθ. Ἀόρ. ἐτέθην, Παθ. Μετ. θεμένος.

Ἐνε. Κάθημαι, Παρ. ἐκαθήμην, Ἀόρ. ἐκάθησα, Προστ. Ἐνε. κάθου, Ἀόρ. κάθησε, Μετ. Ἐνε. καθήμενος, (τὸ δὲ καθίζω, ἐκάθισα, καθισμένος εἶναι ὁμαλόν.)

- Ἔνε. Καίω, Παρ. ἔκαιον, Ἀόρ. ἔκαυσα, Προστ. καῦσε, (Ἐνεστῶς καὶ Παρατατικὸς ἔχουσιν ὁμοίως τὴν σημασίαν Παθητικὴν)· Παθ. Ἀόρ. ἔκάνην, Προστ. Ἔνε. καίου, Ἀόρ. καύσου, κανυθῆτε, Ἔποτ. νὰ καῶ, Παθ. Μετ. κανυμένο, ἢ κανυμένος.
- Ἔνε. Καλῶ, Παρ. ἐκάλουν, Ἀόρ. ἐκάλεσα, Παθ. Ἀόρ. ἐκαλέσθην, Παθ. Μετ. καλεσμένος.
- Ἔνε. Κάμνω, Παρ. ἔκαμνον, Ἀόρ. ἔκαμα, Προστ. κάμα, Παθ. Μετ. καμωμένος.
- Ἔνε. Καταλαμβάνω, Παρ. κατελάμβανον, Ἀόρ. ἐκατάλαβā.
- Ἔνε. Κερδαίνω, ἢ κερδίζω, Παρ. ἐκέρδαινον, ἢ ἐκέρδιζον, Ἀόρ. ἐκέρδισα, ἢ ἐκέρδιξα, Παθ. Μετ. κερδεμένος, ἢ κερδισμένος.
- Ἔνε. Κερνῶ, Παρ. ἐκερνούσα, Ἀόρ. ἐκέρασα, Παθ. Ἀόρ. ἐκερράσθην, Παθ. Μετ. κερρασμένος.
- Ἔνε. Κλαίω, Παρ. ἔκλαιον, Ἀόρ. ἔκλαυσα, Παθ. Μετ. κλαυμένος.
- Ἔνε. Κόπτω, Παρ. ἔκοπτον, Ἀόρ. ἔκοψα, Παθ. Ἀόρ. ἐκόπην, Προστ. Ἀόρ. κόψου, κοπήτε, Παθ. Μετ. κομμένος.
- Ἔνε. Λαμβάνω, Παρ. ἐλάμβανον, Ἀόρ. ἔλαβον, Προστ. λάβε.
- Ἔνε. Λανθάνομαι, Παρ. ἐλανθανόμην, Ἀόρ. ἐλανθάσθην, Ἔποτ. νὰ λανθασθῶ, Παθ. Μετ. λανθασμένος.
- Ἔνε. Λαχαίνω, Παρ. ἐλάχαινον, Ἀόρ. ἔλαχον.
- Ἔνε. Λέγω, Παρ. ἔλεγον, Ἀόρ. εἶπον, Προστ. εἶπε, Ἔποτ. νὰ εἰπῶ, Παθ. Μετ. ὁ λεγόμενος, ἢ λεγμένος, ἢ λεγόμενος.
- Ἔνε. Μαζῶνω, Παρ. ἐμάζονον, Ἀόρ. ἐμάζωξα, Παθ. Μετ. μαζωμένος.
- Ἔνε. Μανθάνω, Παρ. ἐμάνθανον, Ἀόρ. ἔμαθον, Προστ. μάθε, Παθ. Μετ. μαθημένος.

Ἔνε. Νοιώθω, Παρ. ἐνοίωθα, Ἀόρ. ἐνοίωσα, (ταὐτὸν τοῦ ἐννοῶ.)

Ἔνε. Ξερνῶ, Παρ. ἐξερνούσα, Ἀόρ. ἐξέρασα.

Ἔνε. Ξύω, ἢ ξύνω, Παρ. ἔξυον, ἢ ἔξυονον, Ἀόρ. ἔξυσα.

Ἔνε. Πάσχω, Παρ. ἔπασχον, Ἀόρ. ἔπαθον.

Ἔνε. Πέρνω, Παρ. ἔπερνον, Ἀόρ. ἐπῆρα, Προστ. πάρε, πάρετε, ἢ πάρτε, Παθ. Ἀόρ. ἐπάρθην, Ὑποτ. γὰ παρθῶ, Παθ. Μετ. παρμένος.

Ἔνε. Περνῶ, ἢ ἀπερνῶ, Παρ. ἀπερνούσα, Ἀόρ. ἀπέρασα, Παθ. Μετ. περασμένος, ἢ ἀπερασμένος.

Ἔνε. Πετῶ, Παρ. ἐπετούσα, Ἀόρ. ἐπέταξα, Παθ. πετῶμαι, Ἀόρ. ἐπετάχθην, Παθ. Μετ. πεταγμένος.

Ἔνε. Πηγαίνω, ἢ ὑπάγω, Παρ. ἐπήγαινον, Ἀόρ. ἐπῆγα, Ὑπερσ. εἶχον ὑπάγει, Προστ. ὕπαγε, Μετ. πηγαίνων.

Ἔνε. Πίνω, Παρ. ἔπινον, Ἀόρ. ἔπιον, Προστ. πῖε, πῖετε, Ὑποτ. γὰ πῶ, Ὑπερσ. εἶχον πιεῖ, Παθ. Ἀόρ. ἐπιώθην, Προστ. πιώσου, πιωθήτε, Παθ. Μετ. πιωμένος.

Ἔνε. Πίπτω, Παρ. ἔπιπτον, Ἀόρ. ἔπεσα, Παθ. Μετ. πεσμένος.

Ἔνε. Πλέω, Παρ. ἔπλεον, Ἀόρ. ἔπλευσα.

Ἔνε. Πνίγω, Παρ. ἔπνιγον, Ἀόρ. ἔπνιξα, Παθ. Ἀόρ. ἐπνίγην, Προστ. πνιγού, ἢ πνίξου, πνιγῆτε, Παθ. Μετ. πνιγμένος.

Ἔνε. Πρήσκομαι, Παρ. ἐπρησκόμην, Ἀόρ. ἐπρήσθην, Παθ. Μετ. πρησμένος.

Ἔνε. Ρέω, Παρ. ἔρρεον, Ἀόρ. ἔρρευσα.

Ἔνε. Σδύω, Παρ. ἔσδυον, Ἀόρ. ἔσβυσα. Παθ. Μετ. σδυσμένος.

Ἔνε. Σηκώνω, Παρ. ἐσήκωνα, Ἀόρ. ἐσήκωσα, Παθ. Ἀόρ. ἐσηκώθην, Παθ. Μετ. σηκωμένος, Προστ. σηκώσου, σηκωθείτε.

- Ἔνε. Στέκομαι, Παρ. ἐστεκόμην, Ἀόρ. ἐστάθην, Προστ. σιῶ
 σου, σταθῆτε, Ἦτοι. νὰ σταθῶ.
- Ἔνε. Στέλλω, Παρ. ἐστελλον, Ἀόρ. ἐστεῖλα, Παθ. Ἀόρ. ἐστάλ-
 θην, Παθ. Μετ. σταλμένος.
- Ἔνε. Στήνω, Παρ. ἐστηνον, Ἀόρ. ἐστησα, Παθ. ἐστήθην, Ἦτοι.
 νὰ στηθῶ, Παθ. Μετ. στημένος.
- Ἔνε. Συμβαίνει, Παρ. συνέβαινε, Ἀόρ. συνέβη, Μετ. τὸ συμβε-
 δηκὸς, τὰ συμβεδηκότα.
- Ἔνε. Τρέφω, Παρ. ἔτρεφον, Ἀόρ. ἔθρεψα, Μέλ. θέλω θρέψαι,
 Παθ. Ἀόρ. ἐτρέφην, ἡ ἐθρέφθην, Παθ. Μετ. θραμμέ-
 νος.
- Ἔνε. Τρέχω, Παρ. ἔτρεχον, Ἀόρ. ἔτρεξα, ἡ ἔδραμον, Προστ.
 Ἔνε. τρέχε, τρέχετε, Ἀόρ. τρέξε, τρέξετε.
- Ἔνε. Τρώγω, Παρ. ἔτρωγον, Ἀόρ. ἔφαγα, Προστ. φάγε, φάγετε,
 Ἦτοι. νὰ φάγω, Παθ. Ἀόρ. ἐφαγώθην, Παθ. Μετ. φα-
 γωμένος.
- Ἔνε. Τυχάνω, ἡ τυχαίνω, Παρ. ἐτύγχανον, ἡ ἐτύχαινον, Ἀόρ.
 ἔτυχον.
- Ἔνε. Ὑπόσχομαι, Παρ. ὑπεσχόμην, Ἀόρ. ὑπεσχέθην, Προστ.
 Ἔνε. ὑπόσχου, ὑπόσχεσθε, Ἀόρ. ὑποσχέσου, ὑποσχέσῃτε,
 Παθ. Μετ. ὑποσχεμένος.
- Ἔνε. Φαίνομαι, Παρ. ἐφαινόμην, Ἀόρ. ἐφάνην, Προστ. Ἔνε.
 φαίνου, φαίνεσθε, Ἀόρ. φανοῦ, φανῆτε.
- Ἔνε. Φεύγω, Παρ. ἔφευγον, Ἀόρ. ἔφυγον, Προστ. Ἔνε. φεύγε,
 Ἀόρ. φύγε, φύγετε.
- Ἔνε. Φθάνω, Παρ. ἔφθανον, Ἀόρ. ἔφθασα, Παθ. Μετ.
 φθασμένος.
- Ἔνε. Χαίρομαι, Παρ. ἐχαιρόμην, Ἀόρ. ἐχάρην, Προστ. Ἔνε.
 χαίρου, χαίρεσθε, Ἀόρ. χαροῦ, χαρῆτε. Ἦτοι. νὰ χαρῶ,
 χαρῆς, χαρῇ, Μετ. χαρούμενος.

Ἐνε. χορταίνω, Παρ. ἐχόρταινον, Ἀόρ. ἐχόρτασα, Παθ. Μετ.
χορτασμένος.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Εἴκοστόν Τέταρτον.

Περὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων.

Ῥήματα ὀνομαζόμενα Ἀπρόσωπα, ὁρ-
θότερον δὲ Ἑλλειπτικὰ κατὰ πρό-
σωπον, εἰσὶν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς
χρῆσιν μόνον εἰς τὸ Ἐνικὸν Τρίτον Πρόσω-
πον, καὶ δὲν ἔχουσιν Ὀνομαστικὴν, ἀποδιδο-
μένην εἰς αὐτά· οἷον,

Ἐνεστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Πρέπει} \\ \text{Χιωνίζει} \\ \text{Βροντᾷ} \\ \text{Βρέχει} \end{array} \right.$	Παρατα- τός.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔπρεπε} \\ \text{ἐχιώνιζε} \\ \text{ἐβρόντα} \\ \text{ἐβρεχε} \end{array} \right.$
----------	---	-----------------	--

Τὰ περισσότερα δύνανται νὰ μεταχειρισθῶ-
σιν εἰς ὅλας τὰς Ἑγκλίσεις καὶ τοὺς Χρόνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Εἴκοστόν Πέμπτον.

Περὶ Προθέσεως.

Α'. Ἡ Πρόθεσις εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποιον
ἐνώνει τὰς λέξεις μαζῇ, καὶ φανερῶνει τὴν
ὁποίαν ἔχουσι μεταξύ των σχέσιν.

Β'. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ Προθέσεις βάζοντα
πρὸ τῶν Ὀνομάτων ἢ Ἀντωνυμιῶν, ὧς
ἀπὸ τὴν ἐξοχήν, εἰς ἐκείνην.

Γ'. Μεταχειρίζονται ὁμοῦ συχνὰ καὶ εἰς τὴν
σύνθεσιν, τόσον τῶν Ῥημάτων, τῶν ὁποίων
ἀλλάζουσι δι' ὅλου τὸ νοήμα, παρ. χάρ. δίδω,
προδίδω, ὅσον καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου,
καθὼς θήκη, προσθήκη.

Δ'. Αἱ ἀκόλουθοι εἶναι αἱ κυριώτεραι τῶν
Προθέσεων, μὲ ἃς συντάσσονται πτώσεις,
καὶ τὰς διαφόρους των εἰς τὴν σύνθεσιν ση-
μασίας.

Ἀντί.

Φίλον ἀντὶ φίλου· ἀντικείμενος· ἀν-
τίπροχθεις· ἀντικλεῖδι.

Ἀπό.

Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν ἐξοχήν· κατάγεται
ἀπὸ βασιλικὸν αἶμα· ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς μὲ
γυρεύει; ποτῆρι ἀπὸ μάλαγμα· ἐφονεύθῃ
ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· ἀπὸ τότε· ἀπὸ τώρα
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς· ἀπὸ Χριστοῦ· ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου· ἀπορρίπτω· ἀπάνθρωπος·
ἀπέφαγον.

Διὰ.

Ἐπέφασε διὰ τῆς πολιτείας· σᾶς τὸ
 στέλλω διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου· πῆγαινε διὰ
 χάριν μου· διὰ ὄνομα Θεοῦ· ταξιδεύει
 διὰ τὰ σπουδάσῃ· σὲ ἐπαινῶ διὰ τὸ φέρσι-
 μόν σου· ἐγγυῶμαι δι' αὐτόν· ἀνεχώρησα
 διὰ τὰ Παρίσια· διὰ ποῦ ἐτοιμάζεσαι;

Εἰς.

Ἐπάγω εἰς τὸ σχολεῖον· εἰς τὸν Θεόν
 σου δόσε με· πηγαίνω εἰς τοῦ φίλου μου,
 κατ' ἔλλειψιν τῆς λέξεως ὁσπῆτιον.

Κατὰ.

Ἐγραψε κατὰ σοῦ· κατὰ τὴν γνώμην
 σου· κάτασπρος.

Μέ.

Ἀναχωρῶ μὲ εἶναι· γράφω μὲ τὸ
 κονδύλι.

Μετά.

Θέλει ἐπιστρέψει μετὰ μίαν ἐβδομάδα·
 μεταβαίνω.

Ξανά.

Ἀπὸ τοῦ ἐξανά, καὶ σημαίνει ἀναδιπλασιασμόν,
 λέγω, ξαναλέγω.

Παρά.

Παρὰ φύσιν· παρὰ τοὺς ἰνόμους· δι-
 βλίον συνταχθέν παρὰ τοῦ τάδε· ἐντοτε εἶ-
 ναι σύνδεσμος ἰσότημος μὲ τὰ ἀλλὰ· δὲν τὸ ἤκουσα

ἀπὸ ἄλλον παρὰ ἀπὸ ἐσέ· καὶ ἄλλοτε ἐντο-
νὸν μόριον· εἶναι παρὰ πολλὰ τρελός· παρα-
βαίνω· παραψημένος.

Περί.

Περὶ τὰς δέκα ὥρας· περὶ που.

Πρό.

Πρὸ τριῶν μηνῶν· προῖφθάνω.

Πρός.

Πρὸς τὸ τάδε χωρίον· ἡ πατρίς σαῶς
προσκαλεῖ.

Υπέρ.

Θάνατος ὑπὲρ πατρίδος· ἔζησεν ὑπὲρ
τοῦς ὀγδοήκοντα χρόνους· σὲ ὑπερασπί-
ζεται· ὑπερβαίνει τὰ ὅρια.

Τὸ ἄνευ, πλὴν, ἄτερ, πάρεξ, χωρὶς,
δίχα, ἐμποροῦσι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς Προθέσεις,
ὁσάκις συντάσσονται μέ τινα πτῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΊΚΟΣΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐπιφώγηματος.

Α'. Τὸ ἐπίφθημα εἶναι μέρος λόγον, τὸ ὅποιον
ἐνώνεται ἢ μὲ Ῥῆμα, ἢ μὲ Ἐπίθετον, ἢ μὲ

ἄλλο Ἐπιρῶημα, διὰ τὰ ἐκφράση καμμίαν ποιότητα ἢ περιστάσιν αὐτῶν, ὥς αὐτοὺς διαβάξει ὀρθῶς.

Β'. Κάποια Ἐπιρῶήματα ἔχουσι βαθμοὺς συγκρίσεως, καθὼς τὰ Ἐπίθετα · ὥς,

Θετ.	Συγκρ.	Ἑπερθ.
Συχνά	Συχνότερα	Συχνότατα.
Σοφῶς	Σοφωτέρως	Σοφωτάτως.

Γ'. Τὰ Ἐπιρῶήματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν · ἐκ τούτων ὅμως τὰ ἀκόλουθα εἶναι τὰ κυριώτερα.

Ποσότητος. Μίαν φοράν, ἅπαξ, δὶς, τρίς, τετράκις, πολλάκις, ὀλίγάκις.

Τάξεως. Πρῶτον, δεύτερον, τρίτον.

Ποιότητος, Φρονίμως, δικαίως, καλῶς.

Ἀμφιβολίας. Ἰσως, δυνατῶς.

Ἀθροίσεως. Ὁμοῦ, μαζή, ἀντάμα.

Ἐπιφωνήσεως. Ἀλλοίμονον, εὖγε, φεῦ, ἰδού, ἄμποτε, ὦ, ἦ, ἦχ.

Καταφάσεως. Ναί, ναίσκε, μάλιστα.

Ἀρνήσεως. Παντελῶς, παντᾶπασιν, ὅχι, οὐχί, δέν, μή· τὸ δὲν συντροφεύει πάντοτε ἐν Ῥῆμα εἰς τὴν Ὀρι-

στικὴν Ἐγκλισιν, τὸ ὄχι, οὐχί ἔναι μόνα, καὶ ἀπαγορευτικὸν μὴ συντάσσεται μὲ τὴν Ἰποτακτικὴν.

Ἐρωτήσεως. Πόθεν, ποῦ, πῶς, διατί.

Συγκρίσεως. Πλέον, χειρότερα.

Ἐξηγήσεως. Δηλαδή, δηλονότι, οἷον, τουτέστι, ὥσάν, ἡγουν, καθώς.

Ὁμοιώσεως. Οὔτως, ἔτσι, ὁμοίως, παρομοίως Χρόνου. Τώρα, σήμερον, προτιήτερα, πρὶν, ἐχθέρῃ, εὐθύς, αὐριον, συχνῶς, ὅταν, ἕως ὅτου, ἤδη ἐνταύτῳ, ἔπειτα, πάντοτε, τότε.

Ὁμώσεως. Μά.

Τόπου. Ἐδῶ, ἐκεῖ, ὅπου, ἐμπρός, πέρα, τριγύρω πλησίον, ἄνω, κάτω, ἐγγύς, κοντὰ, μακριὰν ἐπέκεινα, μέσα, ἀντικρύς.

Δ'. Πολλὰ Ἐπιρρήματα, ὥς πολὺ, καλὰ, συχνὰ, πρῶτα, εὐκόλα, δύσκολα, συνθέτονται μὲ τὰ Ῥήματα· παρ. χάρ. μὴ πολυλογᾶς, δὲν τὸν καλογνωρίζω, δὲν τὸν συχνοβλέπω, ὅταν τὸν πρωτοεῖδα, αὐτὸ τὸ κιβώτιον εὐκολοανοίγει, δυσκολοανοίγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ "ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Συνδέσμων.

Α'. Ὁ Σύνδεσμος εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει μερικῶς διὰ νὰ συνδέῃ τὰς φράσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ δύο ἢ περισσοτέρας νὰ κατασταίνηται μία· συχνάκις δὲ συνδέει μόνον λέξεις.

Β'. Τὰ εἶδη τῶν Συνδέσμων εἶναι κυρίως δύο, Συμπλεκτικοὶ, καὶ Διαζευκτικοί. Οἱ μὲν Συμπλεκτικοὶ ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀναφέροντες καμμίαν πρόσθεσιν, ὑπόθεσιν, αἰτίαν, κτλ. ὥς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του. Οἱ Διαζευκτικοὶ ὅχι μόνον ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρουν ἐναντίωσιν νοήματος· ὥς αὐτοὶ ἦλθαν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν.

Γ'. Οἱ ἀκόλουθοι εἶναι οἱ κυριώτεροι τῶν Συνδέσμων.

Συμπλεκτικοί. Καὶ, μὲν, δὲ, ἀκόμη, διότι, ἐπειδ
 ἄν, ἐάν, ἀνίσως, ὅτι, λοιπὸν, ὅθεν.

Διαζευκτικοί. Ἀλλὰ, ἢ, μήπως, μήτε, ἀλλ' οὔ
 ἀγκαλὰ, παρὰ, ὅμως, πλὴν, μὲ ὅλον ὃ·
 μὲ ὅλον ὅποῦ, μὲ ὅλον τοῦτο, καὶ, τοῦλάχιστον, τάχα, ὥστε.

ΠΑΡ' ἜΡΤΗΜΑ,

ΠΡΟΣ ἈΣΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤῆΝ ΚΟΙΝΗ'Ν ΣΠΟΤ-
ΔΑΖΟΝΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΝ.

Ἐκυπετέες πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλέμμα, πρὸ τοῦ
ματαξὺ Ῥωσσίας καὶ Τυρκίδος Πολέμου.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἐν τῇ θύᾳ, κρυπτόντων θιῶν,
Μάτους θν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπιζέλωις σκοπῶν.

Σοφ. Ἀνάλ.

Ἡ τῶν Χαλδαίων Θεοσοφία παρασταίνουσα τὸ πάλαι τὸν
κόσμον ὡς παραδεδομένον εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ
Δαίμονος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς εὐεργετικῆς καὶ κακοποιούσης
Ἀρχῆς, αἰώνιον πόλεμον, ὑπέκρυπτε θαυταύτην ἔννοιαν, ἣτις
προσαπτομένη εἰς τὸν κοινωνικὸν δῖον, εἶναι προσέτι, πιθανὸν
δὲ γὰρ ὑπάρξῃ διὰ πάντοτε, μιᾶς τελείας καὶ σαφesiάτης ἀλη-
θείας· μὲν ὅλον ὅτι κατὰ τὸ παρὸν, τὰ πνεύματα συντείνουσιν
ἐν γένει, τοῖςλάχιστον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας περισσότερον, πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ δια-
νοητικὴν τελειοποίησιν, ὃ Ἀριμάνης ποτὲ μὲν νικημένος, καὶ
ἄλλοτε θριαμβεύων, ὡς μόνην τῆς ὑπάρξεώς του ἐγγύησιν, τὴν
φυσικὴν ἐπιμελῶς μεταχειρίζεται δύναμιν, διὰ τὰ στερεώση

τὰς κατακτήσεις του· ἄρᾳ γε θάλει ἔχει πολὺν καιρὸν τῇ εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ τὰς καρπῶται; ἐλπιστίον τούναντίον. ἔσον μὲ ὅλον τοῦτο ἐπίπονος καὶ ἂν ᾔῃαι ἡ τοιαύτη ὁμολογία δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ κρίνῃ ὅτι ἡ πλάστιγξ τῶρα ῥέπει ἀπὸ τί μέρος του.

Περὶ τῶν ὅπου τὰ πλέον εὐθέα κινεῖνται συμφέροντά μας τόπων ἐνασχολούμενοι σήμερον, θέλομεν τὰς πολιτικὰς διαφάσεις κοινωνίας εἰς δύο μεγάλας στάσεις ἀντιπαρατεταγμένας ἀλλήλαις, τὴν μίαν μὲν περιέχουσαν τὰς Διοικήσεις (ὀλλῶν τινων ἐξαιρουμένων), τὴν Ἀριστοκρατίαν, καὶ τὸ Ἱερατικόν, τὴν δ' ἄλλην τὸ Σκεπτόμενον, τὸ Φωτισμένον, τὸ Ἐντεχνον μέρος ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ἡ τελευταία τάξις αὕτη, τὴν ἀρχὴν μᾶς ἀθανάτου φέρουσα ἐν ἑαυτῇ εὐφροσύνας, κατὰ τὰς θέσεις καὶ περιστάσεις, σιωπηλὸν ἢ θορυβώδη δι' ἰσχυρῆς πρὸς τοῖς Ἀντιστάτας τῆς ἀγῶνα, πλὴν καρτερικῶς ὄζυν, καὶ οὐ τινος τὸ ἀδιάλλακτον νὰ παύσῃ μῦσος δὲν δύναται τοῦ νὰ αὐξάνῃ, ἕως ὅτου ἐν ἀπὸ τὰ δύο ἀντιπρόλεγμα μέρη τοῦλάχιστον προσωρινῶς εἰς φυγὴν νὰ τραπῇ· αἱ λέξεις Λογικόν, Ἀλήθεια, Δικαιοσύνη ἰδοὺ τὸ σύνθημά της, ἐν ᾧ τὰ ὅπλα τῆς πρώτης εἶναι ἡ Ἀπάτη καὶ ἡ Βία. Πλὴν πολὺ δὲν δύσκολον, σχεδὸν ἀδύνατον εἶναι, τὸ νὰ ἀπατήσῃ τις χρονιάως, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν αἰῶνά μας ὅπλα φαίνονται μᾶλλον ὥς σημεῖα ἀδυναμίας, παρὰ ὥς μέσα τοῦ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. Ἀναγκαῖον λοιπὸν τὸ νὰ προσδράμῃ τις εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμιν, καὶ εἰς πολλὰς Ἐπικρατείας οἱ ἄνθρωποι κάμνουσι χρῆσιν αὐτῆς· πλὴν τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι κινδυνώδη, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὰ τελευταῖα, τὰ ἐπόμενά των ὄντα ἀμφίβολα, φέρουσι πολλάκις ἀπόφασιν, ἥτις εὐνοϊκὴ ἢ τούναντίον ἐμπορεῖ νὰ μένῃ διὰ πολὺν καιρὸν ἀμετάβλητος, καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις τὰς περισσοτέρας τῶν Διοικήσεων φοβουμένας νὰ

τὰ μεταχειρισθῶσι· περιορίζονται μόνον εἰς τὸ νὰ ἀπατήσωσι τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, καὶ στοχάζονται ὅτι φθάνουσιν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἐπιτηδεότητός των, ὅταν ἐμπορῶσι νὰ παραστρέψωσιν ἢ νὰ κολοβώσωσιν ἐλευθερίας πολιτείας, νὰ ἀποκαταστήσωσιν ἐταιρίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πολλὸν καιρὸν ἐξέπεσαν εἰς τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου, νὰ μισθώσωσι πρὸς τόσον τὴν σελίδα σοφιστῶν ἀναισχύντων καὶ χωρὶς προτέρημα, νὰ ἀναβρίψωσι διὰ μηχανημάτων καὶ θεωροδοκιῶν διχονοίας καὶ ταραχὰς εἰς τοὺς τόπους ὅπου ἡ Ἐλευθερία ἀρχίζει νὰ ὑποφαίνεται, καὶ ἐν λόγῳ ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὸ ἐπιστήριγμά των εἰς τὰ εὐτελέστερα μέρη τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας· κακόμοιροι ἄνθρωποι, οἵτινες φαντάζονται ὅτι κατασκοπεύοντες διοικοῦσιν, ὅτι ὄντες δύσπιστοι, πλυνπράγμονες, καὶ ὑποπτοι, εἶναι ὀξύνοες, πρακτικοὶ, καὶ προβλεπτικοὶ, καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ σμικρύνωσι τὸ κοινὸν κατ' αὐτῶν μῖσος, γίνονται πλέον οὐτιδανοὶ καὶ πλέον ἀξιοκαταφρόνητοι!

Πλὴν μ' ὅλην τὴν ἀνισότητά των ἀληθινῶν ἰδυνάμεων εἰς αὐτὴν τὴν ἐκτεταμένην σύγκρουσιν, ἡ ἀντελευθερία στάσις, μ' ὅλον ὅτι ἐλαττοῦται πάνυ κατὰ τὸ ἡθικόν, τὰ φῶτα, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὰ πλούτη, πολὺ ἐπροχώρησεν ἀπὸ τινος καιροῦ, καὶ εἰς τί ἄλλο ἀποδοτέον τὰς προόδους της, ἂν ὄχι πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀποτυχίαν κινήματων φιποκινδυνευθέντων ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν. Ἐπιχειρήσεις γενναῖαι, πλὴν κακολογαριασμέναι καὶ κακοδιασταγμέναι προσέκρουσαν ἀλληλοδιαδόχως· τοιαῦται ὀλέθρια ἀποδύοντα κατέστησαν εἰς μέγα κίνδυνον τὰ τῆς Ἐλευθερίας· οἱ ἄνθρωποι οἵτινες κρίνουσι κατὰ τὰ συμβαίνοντα, αὐτόπται καὶ μάρτυρες τόσων ἀτυχημάτων, ἐσυμπέρανον ὅτι ὁ Θρίαμβος ἦτον ἀδύνατος, καὶ ἄλλοι πλέον παρατηρητικοὶ, καὶ σκεπτικοὶ, ἀποδίδοντες αὐτὰ εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν προ-

σωπικῶν συμφερόντων, εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἁρμονίας, εἰς τὰ ὑπερβολικὰ πάθη τῶν πατριῶν, ἀπήλπισαν ἕναν ἀγῶνα οὐ τινος ἢ ὑπεράσπισις ἀπῆται τόσην ἀρετὴν, σταθερότητα, καὶ ἀφιλοκέρδειαν, εἰς αἰῶνα ὅπου τὰ κοινὰ ἦθη εἶναι τόσον διεφθαρμένα. Τέλος πάντων, τὰ ἔθνη ἔπαυσαν νὰ ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι τόσον πεφωτισμένοι ὅσον καὶ τίμιοι, ἐκλαμβάνοντες διὰ φρόνησιν τὴν ἀθυμίαν, ὑποφέρουσιν εὐκόλως τὰς συμφοράς, ὁμοιάζοντες μὲ τὸν ἀποκαμωμένον κολυμβητὴν, ὅστις μετῶν μὲ τὰ ὄμματά του τὸ μῆκος τὸ ὅποιον τὸν χωρίζει ἀπὸ τὴν ξηρὰν, ἀπελπίζεται καὶ ἀφίεται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ βάθος.

Δύσκολον ἦθελεν ἦναι τὸ νὰ φυλαχθῇ τις, καὶ νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πλήρη πικρότητος ἀθυμίαν, ἄνευ σκέψεων τινων ἱκανῶν νὰ ἐνθαρρύνωσιν ἐκείνους, οὓς τὸ αἰσθημα τῶν παρόντων δεινῶν δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ σκοπῶσιν εἰς αἶς τὸ μέλλον κρύπτει πιθανότητας. Μία περίστασις ἣ πλέον ἀξία διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ φόβον εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν εἶναι ἀναμφιδόλως ἡ ἀμοιβαία ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις τοῦ δεσποτισμοῦ, ὅστις ποτὲ μὲν φανερὰ, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν προσωπεῖον, καταθλίβει ἢ καταθασανίζει ἐν μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης. Μία τοιαύτη σύστασις ἦθελεν εἶσθαι ἀνυπόστατος, ἐὰν ἡδύνατο νὰ μὲν διαρκῆς, πλὴν τὸ τοιοῦτον εἶναι τῶν ἀδυνάτων. Ἡμεῖς μ' ὅλον τοῦτο δὲν εἴμεθα τῆς γνώμης ἐκείνων οἵτινες στοχάζονται ὅτι μία περίφημος συμμαχία συνετάφη διὰ παντὸς μὲ τὸν Ἀλέξανδρον· αἱ περιστάσεις μᾶς ἔδειξαν ὅτι τὰ ἰσχυρὰ αἰτία τὰ ὅποια τὴν ἐσχημάτισαν, μάχονται μὲ προβαίνουσαν δύναμιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς της· καὶ ἂν πολλάκις συμφέροντα ἰδιαιτέρα ἐφάνησαν πλησίον τοῦ νὰ διαλύσῃ τὴν φοβεράν, Ἰερὰν δὲ ταύτην καλουμένην συμμαχίαν, ὁ κοινὸς κίνδυνος ἥνωσε πάν-

εοτε τὰ μέλη της, καθὼς ἐνώνει τοὺς πολίτας μίᾳ δημοκρατίας διηρημένης εἰς στάσεις καὶ φατρίας. Σήμερον αἱ διοικήσεις ἔχουσι φοβὴν τοῦ πολέμου, καὶ ὁ φόβος ὅπου ἡ Ἐλευθερία ἐμπνέει εἰς τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν, ἐγέννησεν ἐκείνο τὸ ὅποιον ἡ θρησκεία καὶ ἡ φιλοσοφία ἐζήτησαν ματαίως τσαῖ-
κας νὰ προξενήσωσι. Μ' ὅλον τοῦτο τὰ τῆς διχονομίας βλαστή-
ματα προβαίνουσι, πολλαπλασιάζονται ἐφ'θαλμοφανῶς, καὶ
συμβησόμενα ἀδύνατα νὰ προβλεφθῶσι, καθὼς τοῦ νὰ ἐμπο-
δισθῶσι, δύνανται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν αὐξησίν των. Ὁ ἄωρος
θάνατος ἐνὸς Ἀυτοκράτορος προήγαγεν εἰς τὰς Ἐπικρατείας
του βρασμὸν ἐφήμερον, πλὴν τρομερὸν, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ
ἐπόμενα πολὺν καιρὸν ἴσως ἀκόμη θίλουσιν ἀναδειχθῇ.

Ἐτερος Μονάρχης ἐκψύχει εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τῆς Εὐρώπης,
καὶ παρενθὺς ἓνας Χάρτης σιαλθεὶς ἀπὸ τὰ παράλια
τῆς Ἀμερικῆς, ἔρχεται νὰ διαδεχθῇ τὸ αὐτόγνωμον, νὰ ἀνασελ-
σῇ τὸ Ἑσκυριάλ, καὶ νὰ διαταράξῃ τὸν Κεραμεϊκόν.*
Ἐνας Βάρβαρος ὀνειροπολεῖ ὅτι τὰ πλήθη του θίλουσιν ἀπο-
κατασταθῇ ἀνίκητα, ἅμα ὅπου βάλουν τὴν περικεφαλαίαν
ἀντὶ τῆς κιδάρως,† τὸ βαῦιοννοπήτιον‡ ἀντὶ τῆς κοπίδος,§
καὶ διὰ νὰ καταπέλσῃ σφάζει χιλιάδας ἐξ αὐτῶν, αἱ δὲ πολι-
τεῖαι ἔχουσι μὲ ἀνησυχίαν προσηλωμένα τὰ ὄμματά των εἰς
αὐτὸν τὸν αἱματῶδη νεωτερισμὸν, ὅστις εἰς ἄλλας περιστάσεις
δὲν ἤθελε παρασχεῖ παρὰ μόνον ἓν θέαμα τῆς περιεργίας
των.

Ἡ τριπλὴ τέλος πάντων συμμαχία ἀποφασίζει νὰ βάλῃ εἰς
τάξιν τὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Μεσόγειος γέμει διαφόρων στόλων, ἡ
ναυμαχία δίδεται εἰς τὸ Ναβαρίνον χωρὶς ἔτι νὰ κηρυχθῇ πό-
λεμος, καὶ διαπραγματεῖται ἀρχίζουσιν ἐκ νέου. Ἐποθετίον

* Tuileries. † Turban, (καζούκι.) ‡ Bayonet. § Ataghan.

πρὸς τούτοις ὅτι οἱ Ἀσιανοὶ δεικνύνται ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἱππεύτην Θέλησιν, ὅτι ἡ ἀντίστασις αὐτοῦ τοῦ δεισιδαίμονος καὶ ἀμαρθεσιᾶτου λαοῦ, τίθησιν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν ἢ τὴν δύναμιν τοῦ Δεσπότη, καὶ τέλος ὅτι τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα προχωροῦσι κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ δ' Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά κατέχουσι τὴν Ἑλλάδα, ἰδοὺ τὸ μῆλον τοῦ Παρίδος τὸ ὁποῖον θέλει διαρρήξει τὴν ἔνωσιν, ἣτις φαίνεται τόσοσιν φοβερά.

Ἀπὸ τοιοῦτον χάος, ἂν καὶ κάθε χαρτοφυλάκιον ἤθελον ῥῆναι ἐμπιστευμένον εἰς τὰς χεῖρας εὐφρεσιᾶτων ἀνδρῶν, δύναται ὁμως νὰ προέλθῃ τι, τὸ ὁποῖον ὅλα τὰ Ἱπουργεῖα τῆς Εὐρώπης δὲν ἤθελον ἴσως ἐμπορέσει νὰ προλάβῃ, καὶ οὗ τινος σχεδὸν ἀδύνατον ἤθελον εἶσθαι τὸ νὰ ἐπαριθμῇ τις τὰ ἐπόμενα. Οἱ τῆς τοῦ κόσμου μοῖρας προῖστάμενοι πολιτικοὶ, τοσοῦτον ἥλλαξαν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ὥστε τὴν σήμερον, ἔξαιρουμένων δύο ἢ τριῶν Ἐπικρατειῶν σοφῶς καὶ καλῶς διοικουμένων, τὰ ἔθνη ἐπιθυμοῦσι τὸν πόλεμον, οἱ δὲ βασιλεῖς τὸν φοβοῦνται. Τὸ τοιοῦτον σύμπτωμα εἶναι τόσοσιν ἀξιοπαρηγήρητον ὅσον καὶ ἐναργές, ἀνακαλύπτει φύσιν τινα εἰς τοὺς ὑπηκόους, ἣτις φαίνεται νὰ τοῖς ἀναγγέλλῃ ὅτι ἐκ τοῦ μέσου τῶν μεγίστων αὐτῶν κινήματων, τὰ ὁποῖα τόσα ἤδη ὡς ἀποφασισμένα θεωρούμενα πράγματα, εἰς ἀκριβεστέραν ἐπαναγούσιν ἔρευναν, μεγάλα δὲ αὐτοὺς συμφέροκτα δύνανται νὰ γεννηθῶσι, καὶ ὅτι ἐπειτ' ἂφ' ὅλα ὁποιαδήποτε καὶ ἂν συμβῇ μεταβολή, πολλὰ ὀλίγον ἔχουσιν εἰς αὐτὴν νὰ χάσωσιν.

Ἰδοὺ τὸ διὰ τὸ ὁποῖον αἷτιον, μ' ὅλον ὅτι δεκατρεῖς ἡδη χρόνους ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται εἰς εἰρήνην, ἣτις προσκαίρως εἰς διεστώτας μόνον τόπους αὐτοῦ τῆς Σφαῖρας τοῦ μέρους, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐταράχθη, κακοπάθειά τις καὶ ἀνη-

συχία ἐπικρατεῖ ἀδιαλείπτως, τὰς ὁποίας δύνανται μερικοὶ
 ὃ ἀρνηθῶσι, κανεῖς ὅμως δὲν ἀγνοεῖ.

Διοικηταὶ καὶ διοικούμενοι μὲ ἀλληλοδυσπιστίαν παρατη-
 ροῦνται, καὶ μὲ τὸ ἴδιον σχεδὸν οἱ διοικηταὶ φυλάττονται ἀνά-
 μεσό των ὅμμα· τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων στάσεως οὔσης
 βιαίας, ἐλπιστεόν ὅτι ἐγγὺς εἶναι καὶ τὸ τέλος.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ.

Παιάν.

Ἑλλὰς ὠραία πλὴν καὶ φρικώδης,
 Ὁ στέφανός σου εἶν' αἵματώδης.
 Μὲ φόβον βλέπω χορὸν σφοδρόν σου,
 Τὰ ὅπλ' εἰς χεῖρας πυρόχικόν σου.
 Πλήρης θελγήτρων εἰς τὸ θανεῖν σε,
 Ἄνδρες δὲν τρέγουν ἔς τὸ βοηθεῖν σε.
 Κ' ὁ κόσμος ὅλος μὲ θαυμασμόν του,
 Σ' ἀφίνει τώρα πρὸς ἐντροπήν του.
 Πλὴν μή σοι μέλει, ὁ Θεὸς μέγας
 Θέλει σὲ ἄξει πάντα εἰς νίκας.
 Θάνατον φέρων σταυρὸς ὑψοῦται,
 Καὶ εἰς τὸ αἶμα αὐτὸς βουτᾶται.
 Χορὸς Ἑρῶν τῶν ἀθανάτων,
 Ἐλπίδα δίδει περὶ τῶν πάντων.

Τὰ τέκνα σ' ὅλα νὰ 'κδικηθῶσι,
 Παντοιοτρόπως ἐχθρὸν ζητοῦσι.
 Παρθένος μήτηρ Χριστοῦ Σωτήρος,
 Ἀσπίδα λάβε Θεᾶς Παλλάδος,
 Βοήθει τῶρα τοὺς λατρευτάς σου,
 Κ' ἔμπνευσε φόβον εἰς τοὺς ὑβριστάς σου.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν.

Τὰ Ῥόδα πρὸς τὴν Ἀδελφὴν των.

Ἦν τὸ γέμον ἀπ' ἀρώματα, εἰς τὸ τῶν ἀνθῶν Βασίλειον,
 Ἡμεῖς λαβόντα ὑπαρξιν, ἰδόντα καὶ τὸν Ἥλιον.
 Διὰ τροφὸν μας ἔχοντα, καλοκαιριοῦ τὸν Ζέφυρον,
 Οὐ τινος τὰ φιλήματα μᾶς δίδουν τὸ ἐπέλαμπρον.
 Πρὸς σέ, ἀπὸ τὸν Ἐρωτα, χαιρετισμοὺς ἐκλέχθημεν,
 Ὡς ἀδελφὴ ἀγαπητὴ, τῶρα διὰ νὰ φέρωμεν.
 Τὰς κεφαλὰς μας κύτταξε, ἵνα ἀνασηκοῦνται, κίπτονται,
 Κ' ἐν αὐτὰ τὰ τρυφερόφυλλα, ποῦ μ' ἀνθῇ αἱ κυκλώνουσι.
 Καὶ τὰ βλαστάρια ἄκουσε, ποῦ εἶμι εἰς τοὺς πόδας μας,
 Κ' ὡς ῥόδον ἀξιεφάστον, σὲ λέμεν τῶρα ὅλα μας,
 Ὅς Ἐρωσ μᾶς ἐφόρτωσε μὲ ἀσπασμοὺς ἐγκάρδιους,
 Μὲ φίλημα τὸ φλογερὸν, μὲ λόγους γλυκεῖς μύριους,
 Κ' ἀπὸ αὐτὸν ἐρχόμεθα μὲ προσιαγὴν τὴν ἔντασον,
 Ἐσὲ νὰ τοὺς προσφέρωμεν ἀπ' ἐλπίδων ἐπίμονων.

Πρὸς Μνήμην εἰς "Αγνωστον.*

Ἐνθυμοῦ καὶ δὲν λανθάνεις,
Μᾶλλον δὲ καὶ ἐπιτυγχάνεις,
Τὸν Ἀλέξανδρον ἐκείνον,
Τὸν εἰλικρινή σου φίλον.
Νέγρης εἶναι τὸνομά του,
Κ' ἔχει μόνον δι' εὐχὴν του,
Νὰ σ' ἰδῇ, νὰ σ' ὁμιλήσῃ,
Καὶ τοὺς στίχους νὰ ξηγήσῃ.

Εἰς Ὀνειροπολοῦντα.

Οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν,
Κ' εἰς τ' ὄνειρόν των βλέπουν,
Ἵς τὸ μέλλον ποῦ θὰ νᾶλθῃ,
Νὰ γένουν εὐτυχεῖς.
Αὐτὸ δὴ καὶ πασχίζουν,
Νὰ τ' ἀπολαύσουν θάλλον,
Ὁ κόσμος τελειώνει,
Κ' αὐτοὶ ἔναι δυστυχεῖς.

* Παρακινήσις ἐκείνης ἐν Φιλαδελφίᾳ Ἑλληνίδος καὶ γράψω εἰς τὸ μνημόγραμμα (album) μιᾶς φίλης της, τὴν ἰσοῖαν ποτὶ δὴν ἰσχὺν ἰδυῖ, περιεργασίας πρὸς τούτοις δὴν τοῦ καὶ τὴν γνωρίσω, ἀστυζόμενος ἱγγραψαὶ τὰ ἀνωτίκω.

Εἰς τὴν Κυρίαν Δεῖνα.*

Τοῦ Ἑαρος τὸ καύχημα,
 Καὶ τῶν βροτῶν ἡ τέφρις·
 Τῶν γυναικῶν τὸ στόλισμα,
 Ἀνδρῶν συγχάκις σκέψις·
 Ῥόδον, σημεῖον Ἑρώτων,
 Σ' Ὀφθαλμοῦ μιᾶς στήθη,
 Μὲ δίκλιον εἶναι πρόκριτον
 Ἀπ' ὅλα τᾶλλα ἄνθη·
 Πλήν νέαν τῶρ ἀπέκτησε,
 Νέαν λάμπειν καὶ χάρι,
 Ἀφ' οὗτου τὸ ζωγράφησε
 Μιᾶς Κατίνκος† χέρι.

Κολόμβιον Ἰσμά.‡

Περυβιάνοι ἄκριτοι,
 Σ' τὰς συμφορὰς πανδάκριτοι
 Πασχίστε μὴ γενῆτε·

* Τὸ παρὸν ποιημάτιον ἐγρέφη ὑπὸ τριαντάφυλλον ζωγραφημένον εἰς ἡμηνιόγραμμα.

† Ὑποκριτικὸν ἄπὸ τοῦ Αἰκαθαρίνα, Κατερίνα, Κατρίνα, Κατρίνα.

‡ Γνωστὴ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἶναι, ἡ κατὰ τούτοις τὸ ἴσος (φωκὴ) τῶν Περυβιάνων εἰς τὴν τῆς Βολιβίας δημοκρατίαν εἰσελθὼν, πρὸς ἣν ἐπὶ παρὸν αἰνίσσεται ἔρμα.

Σᾶς Ἐρινύς κατέπεισεν,
 Εἰς γῆν γειτόνων ὤθησεν,
 Ἐχθροὶ ὥς νῦν ἐμβῆτε.
 Κ' ὁ Βολιβάρος πόλεμον
 Σᾶς κήρυξ', ἔχει δίκαιον,
 Εἴν' Ἐλευθερωτῆς σας !
 Ἀχαριστίαν δείχνετε,
 Τοῖς εὐεργέτας βρίζετε,
 Ὡς ἀθλιότητά σας !

Ὡς δ' ἡ

Παρθὴ

Ἀθ. Χρηστοπούλου.

Ἀλεξ. Νέγρη.

Πλοῦτον δὲν θέλω,
 Δόξαν δὲν θέλω,
 Οὐτ' ἐξουσίαν
 Ποτὲ καμμίαν·
 Δὲν θέλω γινῶσιν
 Οὔτε κἄν τύσην,
 Ὅσ' εἶν' τοῦ ψύλλου
 Κ' ὅσ' εἶν' τοῦ ξύλου.
 Τούταις ἢ κρύαις
 Ἡ φαντασίαις
 Ὅσφ' εὐφραίνουν,

Ἄν πλοῦτον θέλω,
 Για δόξαν θέλω,
 Θέλ' ἐξουσίαν,
 Πλὴν καὶ ὑγίειαν·
 Ἐστω καὶ γινῶσιν,
 Δὲν ξεύρω πόσην,
 Ἀλλ' ὅχι ψύλλης
 Μηδὲ μιᾶς κίχλης.
 Αὔθ' αἰδέαις,
 Ἄν φαντασίαις,
 Ὅμως εὐφραίνουν.

Τόσῳ πικραίνου·	Καὶ δὲν πικραίνου·
Θέλω εἰρήνην,	Τί θεῖλ' εἰρήνην,
Ψυχῆς γαλήνην·	Κτήνους γαλήνην!
Χοροὺς Ἐρώτων,	Ἦ τῶν Ἐρώτων,
Τρέλαις καὶ κρότον·	Ζήλαις με κρότον!
Θέλω τραγούδια,	Θέλω καθάδια, ³
Κήπους, λουλούδια· ¹	Βαθμούς, καὶ χάδια· ⁴
Καὶ χωρατάδαις ²	Κ' ἐφημερίδαις
Ἐ ταῖς πρασινάδαις·	Νὰ ἢ φιλινάδαις·
Τοῦτα λατρεύω,	Αὐτὰ γυρεύω,
Τοῦτα ζηλεύω·	Σχεδὸν λατρεύω,
Κ' εἰς τοῦτα ἔανω	Χωρὶς ἢ ἀφήσω
Θέλ' νὰ πεθάνω.	Μ' αὐτὰ θὰ ζήσω.

¹ Ἡ λίξις λ ο υ λ ο ῦ δ ι α, τὰυτὸν τοῦ ἄνθ, ἱμπεριτὶ καὶ ἔξωγινισθῆ, παραγομένη ἀπὸ τοῦ λ : ὅ ω, ὡς λουόμε::α ὑπὸ τῶν διττῶν.

² Χ ω ρ α τ ᾶ δ α ι ς ταὐτὸν τοῦ ἀ σ τ ε ι ὀ τ η τ ι ς (jokes). Ὁ σοφὸς Καραῆς δίδει ἀξιολογώτατα τὴν ἱτυμολογίαν τῆς λίξεως.

³ Ἡ φράσις τὸν ἐφ' ὅρισαν καθάδι, εἶναι πρὸ πάντων εἰς χρῆσιν εἰς τὰ παρὰ τῶν τῆς Δακίης Ἑγμόνων διδόμενα ἀξιώματα, καὶ σχιδὸν συνωνυμί μὲ τὸ τῆ ἀρχῆς ἐγκατίστη (he is invested with an office). Πιθανὸν ἡ λίξις καθάδι καὶ ἱτυμολογῆται ἀπὸ τοῦ καθῆ ἐκ τοῦ κάπτω, ὃ ἐστὶ τρεφῆ, ἐπιπλὴ τρέφει μὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀξιώματος τὸ ὁποῖον ἰδύεται τις διὰ τοῦ καθάδιου, ἱπανοφορέματος οὕτω καλουμένου.

⁴ Χ ᾶ δ ι, χ α δ ε ὕ ω, Ἀγγλιστὶ caress, γίνισται ἀπὸ τὸ χ ᾶ ζ ω, Ἰωνικῶς χ α δ ε ὡ, ὅπερ σημαίνει τρεφῶμαι ἐπίσω (I draw back). Ἵσως ἡ νῦν σημασία ἐδόθη ἐπιπλὴ πολλῶν οἱ χαδιόμενοι ἢ μᾶλλον αἱ χαδιούμεναι τραχύνονται ἐπίσω.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελίς.	Στίχος.		τοῦ	γράφει του
α΄.	α΄.	—	ἁγιαγινώσκων	— ἁγιαγινώσκων
πλ΄.	β΄.	—	πλούτη	— πλούτη
—	γ΄.	—	ἐνίοτε	— ἐνίοτε
λβ΄.	δ΄.	—	παχὺ	— παχὺ
ξδ΄.	ε΄.	—	ὑπαρτικὸν	— ὑπαρτικὸν
ξε΄.	ς΄.	—	καὶ μίτος	— καὶ μίτος
δ΄.	ς΄.	—	νόημα	— νόημα
οζ΄.	ς΄.	—	ματαξὺ	— ματαξὺ

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

